

N:o 8.

Ank. till Riksd. kansli den 28 febr. 1890, kl. 5 e. m.

Utlåtande, angående regleringen af utgifterna under riksstatens sjunde hufvudtitel, innefattande anslagen till kongl. finansdepartementet. (2:a U. A.)

Ordinarie anslag.

Postverket.

1:o) Under denna anslagstitel har Kongl. Maj:t i den till Riksdagen den 14 januari 1890 aflåtna propositionen angående statsverkets tillstånd och behof föreslagit, att Riksdagen, *dels* med beviljande af årliga understöd till postföraren Erik Jonas Åkerbergs enka Catharina Christina Olsdotter å 200 kronor, att utgå så länge hon lefver ogift, och till makarne Åkerbergs minderårige son Johan Julius å 50 kronor, att utgå till dess han uppnått en ålder af femton år, med rätt för dem att uppbära de föreslagna understöden från och med innevarande år, *dels ock* med godkännande af öfriga enligt statsrådsprotokollet för den 11 januari 1890 tillstyrkta ändringar i postverkets stater, måtte för år 1891 bestämma postverkets anslag, förslagsvis beräknadt till 7,052,000 kronor, att utgå direkt af postmedlen, hvarigenom postverkets utgiftsstaten skulle ökas med 332,000 kronor.

Slutsummorna af de för år 1890 fastställda staterna, jemförda med de för år 1891 föreslagna, äro följande:

Bih. till Riksd. Prot. 1890. 4 Saml. 1 Afd. 6 Häft.

	år 1890.	—	år 1891.	—
aflöningsstaten.....	kr. 2,655,900:	—	kr. 2,767,200:	—
öfvergångsstaten	» 7,400:	—	» 7,400:	—
indragningsstaten.....	» 6,440:	—	» 5,080:	—
pensionsstaten.....	» 80,840:	—	» 85,540:	—
omkostnadsstaten.....	» 3,843,500:	—	» 4,048,500:	—
oförutsedda utgifter.....	» 90,000:	—	» 90,000:	—
afkortningar och restitutioner m. m	» 35,920:	—	» 48,280:	—
	<hr/>		<hr/>	
	Summa kr. 6,720,000:	—	kr. 7,052,000:	—

Af den i statsrådsprotokollet (sid. 2—18) lemnade utredning inhemtas, att de särskilda förändringarna i förestående stater afse

I. Ökning.

A. Aflöningsstaten:

i aflöningsanslaget till biträdande tjänstemän vid postanstalterna för uppflyttning af 3 kontrollörer i 1:a lönegraden och beredande af aflöning till 30 nya postexpeditörsbefattningar, 15 af hvardera lönegraden med.....	kr.	54,600:	—
i anslaget till vaktbetjente för beredande af lön till 1 vaktbetjent, som komme att ersätta 1 indragen vaktmästare med.....	»	500:	—
i dito till aflönande af poststationsföreståndare med.....	»	15,000:	—
i dito till ålderstillägg med.....	»	41,900:	—
		<hr/>	kr. 112,000: —

B. Pensionsstaten:

af Kongl. Maj:t beviljade nya pensioner	kr.	11,850:	—
föreslagna understöd för postföraren E. J. Åkerbergs enka och minderårige son	»	250:	—
		<hr/>	kr. 12,100: —
		<hr/>	Transport kr. 124,100: —

C. Omkostnadsstaten:

	Transport	kr. 124,100: —	
i anslaget till uppborås- och frimärkesprovision med	kr.	15,000: —	
i dito till förhyrande af de för postverket erforderliga lägenheter samt till bestridande af utgifterna för posthusens underhåll m. m. med...	»	40,000: —	
i dito till expensutgifter med	»	25,000: —	
i dito till traktamenten för tjänstemän i jernvägspostkupé med	»	10,000: —	
i dito till inköp och underhåll af inventarier med	»	15,000: —	
i dito till postföringskostnad vid befordran å jernväg med	»	100,000: —	kr. 205,000: —

D. Afkortningar och restitutioner m. m.:

ökning med	kr. 12,360: —
	<hr/> Summa ökning kr. 341,460: —

II. Minskning.**A. Aflöningsstaten:**

genom uteslutande ur staten af 1 vaktmästarebefattning med lön af	kr.	700: —
---	-----	--------

B. Indragningsstaten:

dels genom uteslutande af derunder uppförda belopp dels för förre postexpeditören J. V. Ekman med	kr.	360: —
	<hr/> Transport	kr. 360: —
		700: —

	Transport	kr. 360: —	kr. 700: —
dels till aflöning åt postiljoner, som icke äro tjänstbara, men ännu ej blifvit berättigade till pension från civilstatens pensionsinrättning, med	»	1,000: —	kr. 1,360: —

C. Pensionsstaten:

genom besparing i följd af pensionstagares afgang	kr. 7,400: —
Summa minskning	kr. 9,460: —
Om från summan af ökningen	» 341,460: —
drages summan af minskningen	» 9,460: —
erhålles det belopp af	kr. 332,000: —

hvarmed, enligt Kongl. Maj:ts förslag, postverkets utgiftsstaten skulle komma att för år 1891 på det hela ökas.

I Kongl. Maj:ts förslag till inkomstberäkning har inkomsttiteln »postmedel», som i riksstaten för innevarande år blifvit uppförd med 6,900,000 kronor, för år 1891 upptagits till 7,380,000 kronor. Då, på sätt ofvan blifvit angifvet, postverkets utgifter för år 1891 beräknats till 7,052,000 kronor, skulle således, i händelse af bifall till Kongl. Maj:ts proposition, inkomsterna under nämnda år komma att öfverstiga utgifterna med 328,000 kronor.

Af hvad förut anförts framgår i allmänna drag, hvilka de behof äro, för hvilkas tillgodoseende Kongl. Maj:t föreslagit förhöjningar i postverkets stater. Beträffande den närmare arten af ifrågavarande behof samt de skäl, som andragits till ådagaläggande af deras angelägna beskaffenhet, tillåter sig utskottet hänvisa till statsrådsprotokollet, men anser sig dock här böra ur samma protokoll meddela följande.

Vidkommande den ifrågasatta *uppflyttningen i 1:a lönegraden af tre kontrollörer* har departementschefen anført, att generalpoststyrelsen i sitt afgifna förslag till stater för 1891 hemställt, att antalet kontrollörer af 1:a lönegraden, nu utgörande 4, måtte ökas med 3, under iakttagande att antalet kontrollörer af 3:e lönegraden, nu utgörande 18, i motsvarande mån minskades.

Den ständigt ökade rörelsen vid de största postanstalterna och särskildt vid postkontoret i Stockholm hade — yttrar departementschefen — haft till naturlig följd, att för de kontrollörer, som vore föreståndare hvar och en för sin afdelning, göromålen och ansvaret ökats, samt att förmanskapet öfver en allt talrikare personal fått större omfattning. Med anledning af fåtalet kontrollörsbefattningar i 1:a lönegraden hade generalpoststyrelsen emellertid, enligt hvad styrelsen anmält, icke varit och vore icke heller för närvarande i tillfälle att, när en sådan föreståndarebefattning blifvit synnerligen ansträngande och magtpåliggande samt för den skull krafvet på föreståndarens duglighet måst ökas, tilldela kontrollören aflöning i högre lönegrad.

De fyra kontrollörsbefattningar af 1:a lönegraden, som vore å stat uppförda, hade allt sedan deras tillkomst år 1874, med ett undantag af kort varaktighet, innehafts af de fyra föreståndarne för centralpostkontorets i Stockholm afdelningar för afgående poster, ankommande poster, tidningsexpeditionen och brefbärareexpeditionen. Föreståndaren för paketexpeditionen vid samma centralpostkontor deremot innehade aflöning såsom kontrollör af 2:a lönegraden, och af föreståndarne för de olika afdelningarna vid postkontoret i staden inom broarne i Stockholm, hvarest från och med den 1 februari nästlidet år anordnats direkt utväxling af brefpost med vederbörande inrikes postanstalter, innehade föreståndarne för afdelningarna för ankommande poster och paketexpeditionen kontrollörsaflöning af 2:a lönegraden samt föreståndaren för afdelningen för afgående poster kontrollörsaflöning af allenast 3:e lönegraden.

Beträffande omfattningen af de föreståndaren för centralpostkontorets paketexpedition åliggande göromål hade generalpoststyrelsen upplyst, att antalet vid nämnda expedition behandlade försändelser ökats från 102,783 stycken år 1881 till 163,103 stycken år 1888 eller med något mera än 58 procent; att stegring i synnerhet uppstått i antalet postförsändelser med postförskott, hvilka påfordrade särskild bokföring och en mera tidsödande behandling än öfriga försändelser; att den sedan år 1883 tillkomna direkta utväxlingen af paket mellan denna paketexpedition och postkontoren i Stralsund, Hamburg och Kiel nödvändiggjort upprättande och granskning af afräkningar mellan paketexpeditionen och nämnda postanstalter samt för paketexpeditionen föranledt en högst betydande skriftväxling; äfvensom att arbetet å paketexpeditionen jemväl ökats genom de vidlyftiga statistiska uppgifter, som derifrån numera erfordrades.

Då föreståndaren för denna paketexpedition vore, i likhet med

öfriga föreståndare för postkontorsafdelningar, ansvarig för, att de göromål, som tillhörde afdelningen, blefve utförda, och naturligtvis måste sjelf verkställa en stor del af de mera magtpåliggande, insigt och erfarenhet kräfvande arbetena, måste hans arbete blifva synnerligen betungande, hvilket ock framginge deraf, att, enligt hvad postdirektören i Stockholm anmält, denne föreståndare vore af sina tienstegöromål upptagen i medeltal 10 timmar dagligen.

I fråga om omfånget af det arbete och ansvar, som ålåge de kontrollörer, hvilka vore anstälde såsom föreståndare för postkontorets i staden inom broarne afdelningar för afgående och ankommande brefposter, och den stegring härutinnan, som uppkommit genom förenämnda anordning af direkt postutvexling mellan dessa kontorsafdelningar och öfriga inrikes postanstalter, hade generalpoststyrelsen meddelat, bland annat, att penningeomsättningen vid dessa postkontorsafdelningar utgjort i medeltal per dag under andra och tredje kvartalen år 1888:

vid afgående afdelningen	kronor 1,744: —
och vid ankommande afdelningen	» 1,303: —

men stigit efter anordnande af den direkta postutvexlingen under motsvarande period år 1889:

vid afgående afdelningen till	kronor 1,934: —
och vid ankommande afdelningen till	» 2,925: —

hvilket innefattade en ökning af resp. 11 och 124 procent.

Departementschefen, som ansett, att generalpoststyrelsen genom den förebragta utredningen på ett tillfyllestgörande sätt ådagalagt angelägenheten deraf, att tillfälle bereddes styrelsen att, i något vidsträcktare mån än för närvarande vore fallet, kunna, der de med en kontrollörsbefattning förenade göromål genom rörelsens utveckling i synnerlig grad ökats, uppflytta befattningens innehafvare i högre lönegrad, och därför jemväl förordat hvad styrelsen i förevarande afseende hemställt, har i fråga härom slutligen anmärkt, att antalet kontrollörer genom ett bifall till förslaget komme att utgöra i 1:a lönegraden 7, i 2:a lönegraden 14 och i 3:e lönegraden 15, hvilket, då aflöningen för kontrollör i 1:a lönegraden utgjorde 3,600 kronor och för kontrollör i 3:e lönegraden 2,400 kronor, skulle medföra en ökning i utgifter å aflöningsanslaget af 3,600 kronor.

I fråga om de föreslagna nya *postexpeditörsbefattningarna* har departementschefen erinrat, bland annat, att, sedan Riksdagen medgifvit uppförande i postverkets stater från och med år 1888 af tjugu nya

postexpeditörstjänster, tio af hvardera lönegraden, antalet dylika befattningar numera utgjorde 110 i hvardera graden. Denna ökning hade emellertid icke kunnat minska antalet af de vid fasta postanstalter och postkupéexpeditioner anställda extra biträden. Med förmälan att, när vid en postanstalt rörelsen så ökats, att föreståndaren vore i behof af biträde, som ansåges böra af postmedel godtgöras, föreståndaren gemensligen erhöle ett s. k. dispositionsanslag att använda till ett af honom antaget biträdes aflönande, men att, då biträdets göromål erhållit den vikt och omfattning, i följd af ytterligare stegrad rörelse vid postanstalten, att de närmast sammanföle med de göromål, som plägade åt postexpeditör anförtros, det af postförvaltaren antagna biträdet utbyttes mot ett af generalpoststyrelsen anställt och vid postanstalten i fråga placeradt extra biträde mot arfvode till något förhöjdt belopp, hade generalpoststyrelsen nemligen tillkännagifvit, att antalet extra biträden med arfvoden af postmedel, som år 1885 utgjorde 500, år 1888 ökats till 558, deraf 367 antagna af styrelsen och 191 af vederbörande postförvaltare, samt år 1889 uppgått till 569, deraf 401 antagna af styrelsen och 168 af postförvaltarne. Den inträdda ökningen i antalet af de utaf styrelsen antagna extra biträden visade, i hvilken ökad omfattning göromål af större vikt redan under nästlidet år behöft åt extra biträden anförtros; och med den stegring, posttrafiken toge, komme, enligt styrelsens mening, en ytterligare ökning under år 1890 af extra biträdenas antal att varda oundviklig.

Med afseende på angelägenheten ur postverkets synpunkt deraf, att icke vid postanstalterna och i postkupéerna en alltför stor del af arbetet skulle vara lemnad i händerna på extra biträden, hade generalpoststyrelsen därför funnit sig manad att åter föreslå en tillökning i de ordinarie postexpeditörernes antal, hvilken tillökning styrelsen dock af anförda skäl ansett böra afse endast hvad till afhjelpande af det mest trängande behovet vore erforderligt och förty böra inskränkas till trettio tjänster, femton af hvardera lönegraden.

Den sålunda föreslagna förändringen, hvilken syntes departementschefen böra vinna godkännande, skulle komma att med 51,000 kronor öka anslagen å aflöningsstaten, men tillökningen i utgift för postverket blefve dock icke i verkligheten så stor, enär, hvad anginge de vid postkupéexpeditionerna anställda postexpeditörer, traktamente till ordinarie sådan utginge med väsentligen lägre belopp än det, som extra biträde vid dylik tjänstgöring egde uppbära.

Beträffande den ifrågasatta ökningen i anslaget till *ålderstillägg* inhemtas af statsrådsprotokollet, att denna ökning, som inalles utgör

41,900 kronor, endast till en mindre del, eller 1,900 kronor, betingas af tillämpningen under år 1891 af hittills gällande grunder i fråga om ålderstilläggs åtnjutande, medan densamma åter till ojämförligt större delen, eller 40,000 kronor, föranledts af ett framställt förslag om beredande af förhöjda ålderstillägg åt föreståndarne för 5:e och 6:e klassernas postkontor samt postexpeditörerne. I detta senare afseende har departementschefen erinrat, hurusom Kongl. Maj:t i den till 1886 års Riksdag aflåtna propositionen angående statsverkets tillstånd och behof beträffande aflöningsvilkoren för postanstaltarnas ordinarie personal föreslagit, bland annat,

att postdirektören i Malmö samt föreståndarne för 2:a, 3:e och 4:e klassernas postkontor äfvensom kontrollörerne af olika lönegrader måtte berättigas att undfå ålderstillägg med 500 kronor efter fem och 1,000 kronor efter tio års väl vitsordad tjänstgöring;

samt att föreståndarne för 5:e och 6:e klassernas postkontor och postexpeditörerne måtte *dels* erhålla tillskott i aflöningen å stat till belopp af 400 kronor för postexpeditörerne af 2:a lönegraden och 200 kronor för de öfrige, *dels* tillerkännas förhöjda ålderstillägg att utgå med 400 kronor efter fem och 800 kronor efter tio års likaledes väl vitsordad tjänstgöring;

med iakttagande att de nämnde tjänstemännen, i hvad anginge de föreslagna ålderstilläggen, hänfördes till två särskilda grupper, omfattande, *den ena* postdirektören i Malmö, föreståndarne för 2:a, 3:e och 4:e klassernas postkontor samt kontrollörerne och *den andra* föreståndarne för 5:e och 6:e klassernas postkontor jemte postexpeditörerne, med rätt för tjänsteman inom hvardera gruppen att, för åtnjutande af ålderstillägg, räkna sig till godo hela den tid, han innehaft tjänstebefattning inom samma grupp, oberoende deraf huruvida han derunder förflyttats från en till annan tjänst.

Riksdagen hade väl funnit behofvet af löneförbättring för ifrågasvarande tjänstemän, särskildt de lägre af desse, vara ådagalagdt, men ansett, med hänsyn till å ena sidan de ingalunda obetydliga inkomster af uppborädsprovision och i någon mån äfven af sportler, som utginge till samtliga klasser af posttjänstemän, för hvilka lönereglering begärts, samt å andra sidan den ogynsamma ekonomiska ställningen i landet, jemkning i fråga om beloppen böra vidtagas i de af Kongl. Maj:t föreslagna förhöjningar, i hvilket hänseende en på billighet grundad jemkning syntes Riksdagen kunna åstadkommas på det sätt, att hvad Kongl. Maj:t åskat i afseende på de två lägsta postförvaltareklasserna och postexpeditörerne bifölles, så vidt anginge höjningen i den ursprungliga

aflöningen, utan att någon ökning egde rum i desse tjenstemäns ålders-tillägg; att vidare 4:e klassens postförvaltare, i stället för de begärda förhöjningarna i ålderstillägg, erhöle tillökning i ursprungliga aflöningen med 200 kronor, samt 2:a och 3:e klassernas postförvaltare jemte kontrollörerna tillades endast ett enda ålderstillägg å 400 kronor efter tio år, hvaremot någon aflöningsförhöjning icke borde ega rum för postförvaltare af 1:a klassen, dit postdirektören i Malmö räknades.

Vidare har departementschefen meddelat, att generalpoststyrelsen af anförda skäl ansett sig icke för närvarande böra framlägga något förslag om löneförbättring för de till den första af förenämnda båda grupper hörande tjenstemän eller föreståndarne för 2:a, 3:e och 4:e klassernas postkontor och kontrollörerna, hvaremot styrelsen förmält sig icke kunna finna annat, än att de mest talande skäl förefunnes för att så snart som möjligt bereda åtminstone någon löneförbättring åt dem, som tillhörde den andra nyssnämnda gruppen och utgjorde postverkets svagast aflönade tjenstemän, nemligen föreståndarne för 5:e och 6:e klassernas postkontor samt postexpeditörerna.

Dessas aflöning utgjorde nu för:

	Lön.	Tjenstgöringspenningar.	Summa.
	Kronor.	Kronor.	Kronor.
föreståndare för 5:e klassens postkontor.....	1,500	500	2,000
föreståndare för 6:e klassens postkontor.....	1,350	450	1,800
postexpeditörer i 1:a lönegraden	1,350	450	1,800
postexpeditörer i 2:a lönegraden	1,200	400	1,600

och kunde för samtliga desse tjenstemän aflöningen höjas efter fem år med 300 kronor och efter tio år med ytterligare 300 kronor.

Postförvaltarne och de postexpeditörer, till ett antal af 141, som vore placerade vid fasta postanstalter, åtnjöte tillika uppördsprovision, hvilken under år 1888 utgjort i medeltal:

för postförvaltare i 5:e klassen	kronor 759: —
” ” i 6:e ”	” 558: —
och för sistnämnde 141 postexpeditörer	” 337: —

Inkomsten af sportler för de nu ifrågavarande båda klasserna af postkontorsföreståndare hade i medeltal under år 1888 uppgått

vid postkontor af 5:e klassen till kronor 235: —
 samt vid postkontor af 6:e klassen till » 118: —

Postexpeditörer å fasta postanstalter åtnjöte ingen annan sportelinkomst än den obetydliga, som tillfölle dem från postsparbanken och hvilken under år 1888 uppgått för dem i medeltal till 2 kronor.

De postexpeditörer, som tjänstgjorde i jernvägspostkupéexpedition, hvilkas antal vid 1888 års utgång uppgått till 79, hade utöfver lön och tjänstgöringspenningar — samt ålderstillägg för de dertill berättigade — ingen annan inkomst af postmedel än traktamente för tjänstgöringen i postkupé, hvilket traktamente dock rätteligen icke vore att betrakta såsom inkomst, utan vore afsedt att endast utgöra ersättning för de ökade utgifter, som föranleddes af vistelsen på resande fot.

Otillräckligheten af dessa löneförmåner vore enligt generalpoststyrelsens mening uppenbar, och det vore ej heller obekant, hurusom under senare tiden bland de nu ifrågavarande tjänstemännen, helst hos dem, som egde familj, en allt allmännare klagan försports öfver den ytterliga svårigheten för dem att kunna existera på de inkomster, tjensten lemnade. Och med den starka ökning, som egde rum i postgöromålen, blefve det för de fleste af dem ytterligt svårt att, äfven om sådant stode till buds, kunna i någon om ock ringa mån genom arbete utom posttjensten söka förbättra sina inkomster, likasom det ock icke kunde vara annat än i postverkets eget intresse, att den, hos hvilken påpasslighet, ordning, uthållighet och redbarhet i så hög grad påfordrades som hos en posttjensteman, aflönades så, att hans bekymmer för egen bergning icke måtte blifva alltför tryckande. Styrelsen hade därför ansett sig böra i förslaget till stat för år 1891 upptaga det redan år 1886 af Kongl. Maj:t till Riksdagen framställda förslaget, att de åt föreståndarne för 5:e och 6:e klassernas postkontor samt postexpeditörerne utgående ålderstillägg af 300 kronor efter fem och 600 kronor efter tio års väl vitsordad tjänstgöring måtte höjas till resp. 400 och 800 kronor.

Löneförbättringen skulle således inskränkas till ett årligt belopp af 100 resp. 200 kronor, och denna ökning skulle icke inträda, förr än tjänstemannen inom gruppen uppnått fem, resp. tio års väl vitsordad tjänstgöringstid. Genom bifall härtill skulle anslaget till ålderstillägg för år 1891 komma att ökas med 40,000 kronor.

För egen del har departementschefen i fråga om denna generalpost-

styrelsens framställning yttrat, att det vore så väl känt, att en löneförbättring för postverkets tjänstemän, i all synnerhet för de lägst aflönade, vore af ett verkligt och trängande behof påkallad, att departementschefen icke hade af nöden att lägga ytterligare skäl till dem, som generalpoststyrelsen anfört till stöd för sitt förslag. Departementschefen tilläte sig endast erinra, att för den föreslagna åtgärden, som afsåge det fullständiga genomförandet, hvad den lägre gruppen af posttjänstemän beträffade, af det lönerегleringsförslag, som till 1886 års Riksdag aflåtits, icke mötte något hinder ur synpunkten af postverkets ekonomiska ställning, då denna fastmera vore sådan, att, under förutsättning att generalpoststyrelsens statsförslag vunne hufvudsakligt godkännande, ett öfverskott af postmedlen till belopp af omkring 330,000 kronor, eller omkring 180,000 kronor mer än för innevarande år vore beräknadt, kunde öfverlätas till disposition för statsverkets allmänna behof.

Hvad de äskade *understöden för postföraren Erik Jonas Åkerbergs enka och minderårige son* beträffar, inhemtas af statsrådsprotokollet, att Åkerberg, hvilken genom kontrakt af den 19 november 1881 varit af generalpoststyrelsen antagen till postförare å linien Liden—Anundgård, under postföring å nämnda linie den 27 september 1888 blifvit öfverfallen och så misshandlad, att han påföljande dag afidit, efterlemnande enka och en minderårig son i behöfvande omständigheter; samt att vid ransakningen blifvit upplyst, att Åkerberg icke gifvit någon anledning till öfvervåldet, utan att detta föröfvats i syfte att åtkomma de till posten anförtrödda värdeförsändelser, som Åkerberg vid tillfället medfört.

Slutligen får utskottet meddela, att generalpoststyrelsen i fråga om den föreslagna förhöjningen med 40,000 kronor uti anslaget till *förhyrande af de för postverket erforderliga lägenheter samt till bestridande af utgifterna för posthusens underhåll m. m.*, särskildt erinrat, att i samma mån postverket mera anlidades af allmänheten, växte äfven anspråken å postkontorslokalernas lämplighet för sitt ändamål i afseende å utrymme och central belägenhet, äfvensom att de under senare åren timade eldsvådor och deraf förorsakade förluster för postverket gjorde det angeläget att söka åtminstone för de större postkontoren, der så icke redan skett, bereda med kassahvalf försedd lokal i stenhusbyggnad.

På grund af hvad nu blifvit meddeladt och hvad till statsrådsprotokollet i ämnet blifvit i öfrigt anfördt, anser sig utskottet böra förorda bifall till Kongl. Maj:ts förevarande framställning. Beträffande den äskade förhöjningen under anslaget till förhyrande af de för postverket erforderliga lägenheter samt till bestridande af utgifterna för

posthusens underhåll m. m. får utskottet emellertid, då frågan om post- och telegrafverkens sammanslagning antagligen under den närmaste framtiden torde förekomma till afgörande, framhålla angelägenheten deraf, att vid förhyrandet af nya lokaler för postverkets behof samt vid ändringar uti inredningen af redan befintliga lokaler några sådana anordningar icke vidtagas, som kunna försvåra eller fördröja genomförandet af en dylik sammanslagning, derest den varder beslutad.

Utskottet hemställer,

a) att Riksdagen må, med godkännande af de af Kongl. Maj:t föreslagna och i statsrådsprotokollet öfver finansärenden den 11 januari 1890 omförmälda ändringar i postverkets nedannämnda stater för år 1891, för samma år höja

afföningsstaten med.....	kronor 111,300: —
omkostnadsstaten med.....	» 205,000: —
afkortningar och restitutioner m. m. med.....	» 12,360: —

b) att Riksdagen må bevilja årliga understöd till postföraren Erik Jonas Åkerbergs enka Catharina Christina Olsdotter å 200 kronor, att utgå så länge hon lefver ogift, och till makarne Åkerbergs minderårige son Johan Julius å 50 kronor, att utgå till dess han uppnått en ålder af femton år, med rätt för dem att uppbära berörda understöd från och med innevarande år, samt för beredande af dessa understöd äfvensom de af Kongl. Maj:t beviljade nya pensioner å postverkets stat bestämna anslaget till pensionsstaten, nu 80,840 kronor, för år 1891 till 85,540 kronor; samt

c) att Riksdagen, vid bifall till hvad i mom. a) och b) föreslagits och med beräkning af postverkets stater för år 1891 till följande belopp, nemligen:

afföningsstaten	kronor 2,767,200: —
öfvergångsstaten	» 7,400: —
indragningsstaten	» 5,080: —
pensionsstaten	» 85,540: —

Transport kronor 2,865,220: —

	Transport	kronor	2,865,220: —
omkostnadsstaten	»	4,048,500: —
oförutsedda utgifter	»	90,000: —
afkortningar och restitutioner		
m. m.	»	48,280: —
		tillsammans	kronor 7,052,000: —

må bestämma postverkets anslag, förslagsbevis beräknadt, till 7,052,000 kronor att utgå direkt af postmedlen.

Telegrafverket.

2:o) Kongl. Maj:t har under denna anslagstitel föreslagit, att Riks-^{Ang. anslag till telegrafverket.} Ang. anslag till telegrafverket. [2.]
 dagen, med godkännande af de i statsrådsprotokollet öfver finansärenden den 11 januari 1890 omförmälda ändringar i telegrafverkets stater, under Kongl. Maj:t förbehållen rätt att i verkets utgiftsstaten göra de jemkningar, som kunde finnas af behofvet påkallade, måtte såsom reservationsanslag, att utgå direkt af telegrafmedlen, till telegrafverket för år 1891 anvisa enahanda belopp, 1,350,000 kronor, hvartill telegrafinkomsterna för året blifvit beräknade, samt tillika medgifva, att det öfverskott, som kunde å telegrafinkomsterna uppstå, finge af Kongl. Maj:t användas för telegrafverkets tidsenliga utveckling och förbättring.

Enligt hvad af statsrådsprotokollet framgår, skulle telegrafverkets stater för år 1891 komma att utvisa följande summor:

aflöningsstaten	kronor	935,200: —
öfvergångsaflöningsstaten	»	8,720: —
pensions- och understödsstaten	»	96,580: —
underhållsstaten	»	284,800: —
		tillsammans	kronor 1,325,300: —

För innevarande år hafva samma staters summor bestämts sålunda:

aflöningsstaten	kronor	899,400: —
öfvergångsaflöningsstaten	»	8,720: —
pensions- och understödsstaten	»	92,080: —
underhållsstaten	»	259,800: —
		Summa	kronor 1,260,000: —

Slutsumman af de för 1891 föreslagna staterna öfverstiger således slutsumman af de för innevarande år fastställda med tillhopa 65,300 kronor.

I statsrådsprotokollet (sid. 18—22) lemnas en närmare redogörelse för Kongl. Maj:ts förevarande framställning; och får utskottet hufvudsakligen dit hänvisa samt här endast meddela en öfversigt öfver de ändringar, som för år 1891 ifrågasatts uti telegrafverkets stater.

A. Aflöningsstaten.

De föreslagna ändringarna i denna stat utvisa, att minskning i densamma skulle ske derigenom, att två assistenttjänster, hvardera med 1,600 kronor i aflöning, skulle indragas, men att å andra sidan ökning skulle ega rum *dels* genom uppförande i staten af tio nya telegrafisttjänster, hvardera med 900 kronors aflöning, *dels* genom höjning af förslagsanslaget till arfvoden för extra biträden och vikariat vid stationerna, från det belopp af 70,000 kronor, hvarmed detsamma blifvit i senast fastställda stat upptaget, till 80,000 kronor, *dels ock* genom höjning af förslagsanslaget till arfvoden åt telegrambärare och uppassare vid stationerna från dess nuvarande belopp, 70,000 kronor, till 90,000 kronor. En ökning i statens slutsumma skulle sålunda uppstå med 35,800 kronor.

B. Pensions- och understödsstaterna.

I denna stat föreslår Kongl. Maj:t allenast den ändring, att, då telegrafverkets inkomster, i innevarande års stat upptagna till 1,260,000 kronor, blifvit för år 1891 beräknade till 1,350,000 kronor, statsbidraget till telegrafverkets pensionsinrättning, hvilket skall motsvara fem procent af telegrafverkets portoinkomst, måtte från det i staten nu upptagna beloppet, 63,000 kronor, ökas med 4,500 kronor eller till 67,500 kronor.

C. Underhållsstaten.

Enär kostnaden för telegrafliniernas underhåll under femårsperioden 1884—1888 i medeltal årligen utgjort närmare 106,000 kronor, har Kongl. Maj:t föreslagit, att förslagsanslaget till telegrafliniernas öfvervakande,

besigtning och underhåll, hvilket under flera år till och med år 1882 upptagits med 100,000 kronor men från och med år 1883 blifvit ned-satt till sitt nuvarande belopp, 75,000 kronor, måtte höjas till dess förra belopp 100,000 kronor, eller med 25,000 kronor.

Kongl. Maj:ts förevarande framställning har ej gifvit anledning till någon utskottets erinran, och får utskottet för den skull, under förut-sättning att inkomsttiteln »telegrafmedel» varder af Riksdagen beräknad till det af Kongl. Maj:t i sådant hänseende föreslagna beloppet, 1,350,000 kronor, hemställa,

att Riksdagen, med godkännande af de i statsråds-protokollet öfver finansärenden den 11 januari 1890 omförmälda ändringar i telegrafverkets stater, under Kongl. Maj:t förbehållen rätt att i verkets utgiftsstaten göra de jemkningar, som kunna finnas af behovet på-kallade, må såsom reservationsanslag, att utgå direkt af telegrafmedlen, till telegrafverket för år 1891 anvisa 1,350,000 kronor samt tillika medgifva, att det öfver-skott, som kan å telegrafinkomsterna uppstå, må af Kongl. Maj:t användas för telegrafverkets tidsenliga ut-veckling och förbättring.

Tullverket.

3:o) Beträffande tullverket har Kongl. Maj:t föreslagit, att Riksdagen, ^{Ang. anslag till tullverket.} med godkännande af de enligt statsrådsprotokollet öfver finansärenden den 11 januari 1890 föreslagna förändringar i tullverkets stater, måtte bestämma anslaget för tullverket till ett mot staternas slutsumma sva-rande belopp af 2,560,000 kronor, att såsom förslagsanslag utgå direkt af tullmedlen. [3.]

Af ofvannämnda statsrådsprotokoll framgår, att tullverkets stater för år 1891 enligt Kongl. Maj:ts förslag skulle komma att sluta å följande belopp:

aflöningsstaten	kronor 1,812,600: —
öfvergångsaflöningsstaten	» 28,370: —
ålderstilläggsstaten	» 220,000: —
indragningsstaten	» 28,660: —
	<hr/>
	Transport kronor 2,089,630: —

	Transport kronor	2,089,630: —
pensionsstaten för afskedade tjänstemän och be- tjente.....	»	227,000: —
pensionsstaten för afidne tjänstemäns och betjentes i fattigdom efterlemnade enkor och barn.....	»	31,800: —
omkostnadsstaten	»	211,570: —
	Summa kronor	2,560,000: —

För innevarande år hafva samma staters belopp bestämts sålunda:

aflöningsstaten.....	kronor	1,778,300: —
öfvergångsaflöningsstaten	»	28,970: —
ålderstilläggsstaten	»	220,000: —
indragningsstaten	»	35,420: —
pensionsstaten för afskedade tjänstemän och be- tjente.....	»	227,000: —
pensionsstaten för afidne tjänstemäns och betjentes i fattigdom efterlemnade enkor och barn	»	31,800: —
omkostnadsstaten	»	211,510: —
	Summa kronor	2,533,000: —

Slutsumman af de för år 1891 föreslagna staterna öfverstiger således slutsumman af de för innevarande år fastställda med 27,000 kronor.

Utskottet, som beträffande de omständigheter, hvilka föranledt de af Kongl. Maj:t nu föreslagna förändringarna i staterna, i öfrigt tillåter sig hänvisa till den redogörelse derför, som lemnats på sid. 22—28 i statsrådsprotokollet, vill här endast beträffande den föreslagna höjningen af 34,300 kronor i aflöningsstaten meddela följande.

Enligt hvad statsrådsprotokollet gifver vid handen, skulle sistnämnda stat komma att ökas med aflöningsbeloppen för

en tullförvaltare i Upsala	kronor	3,500: —
två kontrollörer.....	»	6,000: —
fyra kammarskrifvare	»	8,000: —
en uppsyningsman	»	1,500: —
tolf vaktmästare med hvardera 1,200 kronors aflöning..	»	14,400: —
en vaktmästare med 900 kronors aflöning.....	»	900: —

Förutom först upptagna belopp, 3,500 kronor, till aflöning åt en tullförvaltare, skulle jemväl sist angifna belopp, 900 kronor till aflöning åt en vaktmästare, användas till bestridande af tullförvaltning i Upsala;

och har departementschefen anmärkt, att anställandet af tullpersonal i denna stad vore en oundviklig följd af den staden den 25 februari 1887 medgifna stapelrätt.

Med öfriga aflöningsbelopp afses åter att bereda ökning af tullpersonalen i Stockholm och Göteborg, hvilken ökning, enligt hvad departementschefen meddelat, ansetts behöflig hufvudsakligen på grund af de anordningar, som å dessa rikets tvenne förnämsta handelsplatser dels redan vidtagits, dels inom den närmaste framtiden komme att vidtagas för beredande af skyndsammare expedition och ökad utrymme vid tullbehandlingen af inkommande varor.

Då Kongl. Maj:ts förevarande framställning ej gifvit anledning till någon utskottets erinran, får utskottet hemställa,

att hvad Kongl. Maj:t under anslagstiteln »tullverket» äskat och föreslagit må af Riksdagen bifallas.

Skogsväsendet.

4:o) Under denna anslagstitel har Kongl. Maj:t föreslagit, att Riks-^{Ang. anslag till skogsväsendet.} dagen — jemte medgifvande att, utöfver de i gällande lönestat för skogsstaten uppförda ålderstillägg för jägmästare å 500 kronor hvartdera, att utgå det ena efter fem och det andra efter tio års väl vitsordad tjänstgöring, måtte i samma stat för bemälda tjänstemän uppföras ett tredje ålderstillägg likaledes å 500 kronor, att utgå efter femton års så beskaffad tjänstgöring och under enahanda vilkor i öfrigt, som för åtnjutande af de redan medgifna ålderstilläggen vore bestämda — måtte höja förslagsanslaget till ålderstillägg åt skogsstaten med 24,400 kronor till 84,400 kronor, samt [4.]

att Riksdagen måtte höja reservationsanslaget till kronoskogarnes förvaltning och befrämjande af skogsväsendet i allmänhet med 15,000 kronor till 401,992 kronor;

så att anslaget till skogsväsendet erhöle denna uppställning:

bestämdt anslag:

för skogsstaten	kr. 447,208: —	
» statens skogsskolor	» 24,500: —	kr. 471,708: —
		<hr/>
		Transport kr. 471,708: —

	Transport kr. 471,708: —
<i>förslagsanslag:</i>	
till ålderstillägg åt skogsstaten	» 84,400: —
<i>reservationsanslag:</i>	
till skogsinstitutet	kr. 21,300: —
» enskilda skogsundervisningea	» 8,600: —
» kronoskogarnes förvaltning och befrämjande af skogsväsendet i allmänhet	» 401,992: — » 431,892: —
	Summa kr. 988,000: —

hvarigenom det nuvarande anslaget till skogsväsendet i dess helhet skulle ökas med 39,400 kronor.

Af det vid statsverkspropositionen fogade statsrådsprotokollet öfver finansärenden den 11 januari 1890 inhemtas, att departementschefen vid ärendets föredragning inför Kongl. Maj:t erinrat, att enligt den till och med utgången af nästlidet år gällande lönestat för skogsstaten aflöningen för jägmästarne varit bestämd till 1,500 kronor med tillägg efter 10 år af 500 kronor, efter 15 år af ytterligare 500 kronor och efter 20 år af nya 500 kronor, af hvilka aflöningsförmåner tre fjerdedelar utgjort lön och en fjerdedel tjänstgöringspenningar.

I det af Kongl. Maj:t för nästlidet års Riksdag framlagda förslag till lönerreglering för skogsstaten hade åter aflöningen för jägmästarne varit upptagen till lägst 2,500 kronor, deraf 1,500 kronor i lön och 1,000 kronor i tjänstgöringspenningar, hvartill skolat komma tre ålderstillägg, hvartdera å 500 kronor, att uppbäras, det första efter 5 års, det andra efter 10 års och det tredje efter 15 års väl vitsordad tjänstgöring, af hvilka ålderstillägg tre fjerdedelar skolat hänföras till lönen och en fjerdedel anses såsom tjänstgöringspenningar. Då emellertid af de påfallande olikheter, som med hänsyn till tjänstgöringsområdets utsträckning, kommunikationer, klimat och lefnadsomkostnader egde rum mellan, å ena sidan, reviren i de sex norra länen och särskildt de nordligare bland dessa samt, å den andra, reviren i det öfriga landet, äfvensom af den betydande minskning i inkomst, som den bland förutsättningarna för lönerregleringen ingående indragningen till statsverket af utsyningsavgifterna i Kopparbergs och de norrländska länen komme att medföra för revirförvaltare i dessa orter, uppgående i vissa fall till 2,000 kronor och derutöfver för år, betingats, att aflöningen för jägmästarne i de sex norra länen i allmänhet bestämdes något högre än för de öfriga och

äfvén att gradationer vidtoges i de förres aflöning, lämpade efter olika ortförhållanden, hade föreslagits, att tjänstgöringspenningarne, afsedda att för samtliga reviren i södra och mellersta delarne af landet, ett revir i Kopparbergs och två revir i Gefleborgs län, eller tillsammans 41 revir, utgå med 1,000 kronor årligen, skulle, hvad anginge öfriga revir, bestämmas för 10 revir till 1,200 kronor, för 13 revir till 1,400 kronor och för 10 revir till 1,600 kronor.

I förslaget hade vidare ingått, att af de befintliga 85 jägmästarebefattningarna 11 skulle indragas och deraf följande reglering af reviren ega rum samt att flertalet af de jägmästarne tillkommande extra ersättningar — och deribland alla af afsevärd betydelse — skulle upphöra att utgå eller, der de utgjordes af enskilde, indragas till statsverket.

Vid pröfning af det omförmälda regleringsförslaget hade Riksdagen emellertid ansett en nedsättning böra ske i de för jägmästarne föreslagna aflöningarna, hvilken nedsättning syntes Riksdagen lämpligen kunna ega rum i ålderstilläggen. I öfverensstämmelse härmed hade tillagts jägmästarne allenast två ålderstillägg å 500 kronor hvarterdera, hvilka skulle inträda, det första efter 5 år och det andra efter ytterligare 5 år.

Departementschefen har vidare meddelat, att domänstyrelsen uti dess skrifvelse angående anslagsbehovet för skogsväsendet år 1891 anført, att verkan af de utaf Riksdagen vidtagna ändringarna i den af Kongl. Maj:t föreslagna nya lönestaten blifvit vida större, än vid första betraktandet skulle kunnat antagas. Äfvén om aflöningen, enligt den af Riksdagen beslutade nya staten, för yngre jägmästare i sådana revir, der de extra ersättningarna förut uppgått till endast mindre belopp, innebure en skälig förbättring af deras vilkor, kunde flertalet af jägmästarne ej sägas komma i åtnjutande af någon afsevärd löneförbättring. Af ordinarie i tjänst varande jägmästare hade också ej färre än 18 förklarar sig önska kvarstå på gammal stat. De fleste bland desse, eller 15, voro stationerade i landets södra och mellersta delar, men häraf kunde ej slutas, att den nya staten stälde sig förmånligare för de norrländske jägmästarne, hvilka — för att undgå den ofördelaktiga ställning, som måste uppstå derigenom att utsyningsersättningarna, af hvilka hemtats väsentligt bidrag för utkomsten, äfvén vid kvarståendet å gammal stat komme att utan afsevärdt vederlag åt tjänstemännen till statsverket indragas — så att säga tvungits att ingå på den nya staten, ehuru aflöningen enligt denna, efter det tredje ålderstilläggets borttagande, för dem stälde sig ofördelaktigare än gamla statens med inberäkning af utsyningsersättningarna.

Domänstyrelsen hade vidare påpekat, att ehuru visserligen de miss-

förhållanden, som uppkommit derigenom att åtskilliga jägmästare förklarar sig önska kvarstå på gammal stat, efter all sannolikhet för att undvika att vid viss ålder nödgas taga afsked mot nuvarande låga pension och att underkasta sig indragning eller ny uppskattning af innehafvande boställen, efter hand upphörde, skulle dock allt framgent, i den mån jägmästarna uppnådde högre ålder, äfven med afseende å dem olägenheterna af en otillräcklig såväl aflöning som pension framträda. Såsom en naturlig följd af de väsentligt ökade göromålen vore nemligen för corpsens tjänsteduglighet af stor betydelse, att de äldre jägmästarna ej genom otillräcklig aflöning sattes i den ställning, att möjlighet för dem saknades att genom aflönadt tjänstebiträde handlägga mera ansträngande förrättningar eller genom en allt för låg pension vid afskedstagan det tvingades att, trots inträffad sjuklighet eller försvagadt helsotillstånd, som, enligt Riksdagens beslut, kunde berättiga till pension vid fyllda 60 lefnadsår, kvarstå ända till den ålder, 65 år, då de enligt löne-regleringen nödgades afgå. Domänstyrelsen hade derföre ansett sig pliktig fästa Kongl Maj:ts uppmärksamhet derpå, att de fördelar för statsskogshushållningen, som förväntas kunna vinnas af skogsstatens omorganisation, ej till fullo kunde uppnås med en otillräckligt aflönad och mindre tjänsteduglig personal, och hade förty hemställt, att Kongl. Maj:t måtte för innevarande års Riksdag framlägga förslag, att åt jägmästare måtte beviljas ytterligare ett ålderstillägg af 500 kronor att under de vilkor i öfrigt, som för ålderstilläggens åtnjutande blifvit bestämda, tillgodokomma jägmästare efter intjenta femton år.

Efter att vidare hafva anmält, att enahanda framställning blifvit gjord uti sex särskilda, till Kongl. Maj:t inkomna petitioner från 29 revirförvaltare inom Dalarne och Norrland, har departementschefen på sid. 32—36 i statsrådsprotokollet redogjort för de omständigheter och skäl, som förmådde honom att hos Kongl. Maj:t förorda ifrågavarande framställningar. Beträffande departementschefens yttrande i denna del tillåter sig utskottet hänvisa till berörda protokoll och vill här endast meddela, att departementschefen anmärkt, att i följd af vederbörande revirförvaltares vägran att ingå på den nya staten den förändrade reglering af reviren, som ingått såsom en väsentlig del i det för senaste Riksdag framlagda förslaget till ny organisation af skogsstaten, endast i mycket ofullständig mån kunnat bringas till genomförande, i det att derigenom afsedd indragning af 7 och reglering af 15 revir förhindrats.

Departementschefen har slutligen anfört, att sedan fråga uppstått derom, huruvida ej de betydliga, å kronoparkerna i de norra länen befinliga, nu värdelösa myrarne borde kunna för jämförelsevis ringa kost-

nad afdikas och torrläggas samt derigenom efter hand göras tjenliga till skogsbörd, domänstyrelsen, som ansett dessa arbeten icke böra till en början gifvas större utsträckning, än att för år 1891 ett belopp af omkring 15,000 kronor blefve tillfyllest för kostnadernas bestridande, föreslagit, att reservationsanslaget till kronoskogarnes förvaltning och befrämjande af skogsväsendet i allmänhet måtte från sitt nuvarande belopp, 386,992 kronor, med nyssnämnda summa höjas till 401,992 kronor, samt att, då denna framställning afsåge befordrandet af åtgärder, som, i den mån desamma kunde i någon större omfattning genomföras, vore egnade att i en framtid i väsentlig mån höja afkastningen af kronans skogar i Norrland, departementschefen ansåge sig böra till bifall förorda densamma.

Beträffande Kongl. Maj:ts förslag om beredande af ett tredje ålders-tillägg åt jägmästarne, får utskottet erinra, att utskottet vid senaste Riksdag, efter sorgfällig granskning af den då föreslagna nya lönestaten för skogsstaten, uti afgifvet utlåtande yttrade, att utskottet funnit de i berörda lönestat upptagna aflöningar i allmänhet motsvara hvad billigheten kräde, men i fråga om jägmästarne trott sig finna, att för dem ifrågasatts högre löneförmåner än hvad, med hänsyn till dessa tjenstemäns verksamhet och lefnadsförhållanden i öfrigt, kunde anses skäligt, hvarför enligt utskottets förmenande en nedsättning borde ske i de för jägmästare föreslagna aflöningarna, hvilken nedsättning syntes utskottet lämpligen kunna ega rum å ålderstilläggen, sålunda, att jägmästare finge rätt att åtnjuta allenast två ålderstillägg, hvarterda å 500 kronor.

Denna utskottets uppfattning godkändes af båda kamrarne.

Vid sådant förhållande måste uppenbarligen mycket tungt vägande skäl anföras för att utskottet skulle kunna tilltro sig att föreslå Riksdagen att nu frångå sitt förlidet år fattade beslut i fråga om jägmästarnes löneförmåner, men sådana skäl hafva, enligt utskottets förmenande, icke andragits. Särskildt synes den omständighet, som, enligt hvad statsrådsprotokollet gifver vid handen, i väsentlig mån torde hafva föranledt framläggandet af det förevarande förslaget, eller att, i följd af vissa jägmästares vägran att ingå på den nya lönestaten, genomförandet af den tillämnade regleringen af reviren skulle komma att någon tid fördröjas, icke kunna tillmätas den afgörande betydelse, att Riksdagen af hänsyn till densamma skulle se sig föranlåten att bevilja medel till beredande åt jägmästarecorpsen af en löneförbättring, hvars behöflighet Riksdagen förlidet år underkänt. Utskottet anser sig alltså icke kunna tillstyrka Riksdagen att godkänna Kongl. Maj:ts framställning i denna del.

Den af Kongl. Maj:t föreslagna förhöjningen i reservationsanslaget

till kronoskogarnes förvaltning och befrämjande af skogsväsendet i allmänhet synes utskottet deremot vara af omständigheterna påkallad och förty böra af Riksdagen beviljas.

På grund af hvad nu blifvit anfördt, får utskottet hemställa,

att Riksdagen — med afslag å Kongl. Maj:ts förslag, att utöfver de i gällande lönestat för skogsstaten uppförda ålderstillägg för jägmästare å 500 kronor hvarterda, att utgå det ena efter fem och det andra efter tio års väl vitsordad tjenstgöring, måtte i samma stat för bemälda tjenstemän uppföras ett tredje ålderstillägg likaledes å 500 kronor, att utgå efter femton års så beskaffad tjenstgöring och under enahanda vilkor i öfrigt, som för åtnjutande af de redan medgifna ålderstilläggen vore bestämda — må fastställa förslagsanslaget till ålderstillägg åt skogsstaten att utgå med oförändradt belopp, 60,000 kronor; samt

att Riksdagen må höja reservationsanslaget till kronoskogarnes förvaltning och befrämjande af skogsväsendet i allmänhet med 15,000 kronor till 401,992 kronor;

så att anslaget till skogsväsendet erhåller denna uppställning:

bestämde anslag:

för skogsstaten	kr. 447,208: —	
» statens skogsskolor.....	» 24,500: —	<u>471,708: —</u>

förslagsanslag:

till ålderstillägg åt skogsstaten	60,000: —
---	-----------

reservationsanslag:

till skogsinstitutet	kr. 21,300: —	
» enskilda skogsundervisningen	» 8,600: —	
» kronoskogarnes förvaltning och befrämjande af skogsväsendet i allmänhet	» 401,992: —	<u>431,892: —</u>
		Summa kronor 963,600: —

Städers friheter.

5:o) Kongl. Maj:t har föreslagit Riksdagen, att ersättning till vederbörande städer för indragna eller afskrifna ränte- och kronotiondeanslag måtte med 5,093 kronor 59 öre få från den under rubriken städers friheter i innevarande års riksstat med 21,550 kronor förslagsvis uppförda anvisning i kontant till städerna årligen utgå, dock med iakttagande *dels* beträffande ersättningarna till städerna Vexjö och Köping af de jemkningar, som kunde ifrågakomma, sedan dessa anslags rätta belopp blifvit slutligen bestämda, *dels ock*, i fråga om ersättningen till Skanör, att nuvarande borgmästaren derstädes icke tillskyndades minskning i de honom genom fullmagt tillförsäkrade löneförmåner; samt att det under samma rubrik förekommande anslag till »indelning och dermed jemförlig anvisning, på förslag: ersättningar», 5,234 kronor, måtte ur riksstaten uteslutas. I händelse af bifall härtill skulle anslaget till »städers friheter» komma att minskas med nyssnämnda belopp, 5,234 kronor, från 26,790 kronor till 21,556 kronor.

Ang. städers
friheter.
[5.]

Med hänvisning till hvad i statsrådsprotokollet (sid. 38—44) rörande denna framställning finnes anfördt, hemställer utskottet,

att, hvad Kongl. Maj:t under anslagstiteln »städers friheter» föreslagit må vinna Riksdagens bifall.

Öfriga ordinarie anslag.

6:o) I fråga om öfriga ordinarie anslag under sjunde hufvudtiteln har Kongl. Maj:t icke föreslagit någon förändring. Utskottet får hos Riksdagen hemställa,

Ang. öfriga
ordinarie
anslag.

att samtliga, här ofvan icke särskildt omförmälda, i nu gällande riksstat uppförda ordinarie anslag å sjunde hufvudtiteln må i riksstaten för år 1891 uppföras till oförändrade belopp.

Extra anslag.

För tillfälliga behof, hänförliga till sjunde hufvudtiteln, hafva nedannämnda framställningar blifvit gjorda; och får utskottet härmed öfvergå till afgifvande af yttrande öfver berörda framställningar.

Arfvode för en byråassistent å finansdepartementets bankbyrå.

Ang. anslag till arfvode för en byråassistent å finansdepartementets bankbyrå.

7:o) Med anledning af Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning och under åberopande af hvad i ämnet finnes anfördt till statsrådsprotokollet (sid. 45—48) får utskottet hemställa,

[6.]

att Riksdagen må till beredande af arfvode för en byråassistent å finansdepartementets bankbyrå på extra stat för år 1891 anvisa ett belopp af 4,000 kronor.

Ersättning för af statskontoret gjorda förskott.

Ang. anslag till ersättning för af statskontoret gjorda förskott.

8:o) Enligt hvad statskontoret hos Kongl. Maj:t anmält, har statskontoret förskottsvis bestridt följande till sjunde hufvudtiteln hänförliga utgifter, hvilka borde hos Riksdagen anmälas till ersättning, nemligen:

[7.]

till godtgörande af kostnader för uppmätning och kartläggning af åtskilliga kronans domäner.....	Kr.	12,587: 13
» ersättning för till statsverket afträdde åbyggnader å indragna boställen	»	600: —
» ersättning till vissa kronoarrendatorer för saknad afkomst af exproprierad jord	»	12,155: 25
» godtgörande af den på vissa kronoegendomar belöpande kostnad för deltagande under år 1888 i Hjelmarens och Qvismarens sänkning	»	7,862: 77
» godtgörande af kostnader för vissa kronoegendomars deltagande i andra vattenafledningsföretag	»	15,227: 65
» ersättning för öfverbyggnad å indragna boställen ..	»	227,543: 24
» godtgörande af skifteskostnad, belöpande å indragna löjtnantsbostället Broby Klostergården i Jönköpings län	»	599: 57
» ersättning för mistad ståndsskog till egaren af hemmanet Safveryd n:o 1 i Kalmar län	»	2,500: —
» ersättning för nyodlingar m. m. till arrendatorn af indragna kornettbostället Edema n:o 1 i Kristianstads län	»	10,520: 62
	Transport Kr.	289,596: 23

	Transport Kr. 289,596:	23
till gäldande af prestlönedel, belöpande å indragna militiebostället Sundstorp n:o 1 i Skaraborgs län ...	»	192: 29
» gäldande af köpeskillingen för en till provisorisk bostad åt landshöfdingen i Vesterbottens län inköpt gård i Umeå	»	22,000: —
» reparationer å nyssnämnda gård, 5,804 kronor 28 öre, samt godtgörelse till landshöfdingen A. G. Wästfelt för den tid efter branden i Umeå den 25 juni 1888, han måst sjelf förse sig med bostad, 500 kronor, tillsammans	»	6,304: 28
» inlösen jemlikt Kongl. Maj:ts dom den 22 juni 1888 af den inom Gefle stads domvärjo belägna jordlägheten Joachimsmark	»	32,527: 72

eller tillhopa Kr. 350,620: 52.

Med anledning häraf och på grund af Kongl. Maj:ts gjorda framställning får utskottet hemställa,

att Riksdagen må, till ersättning för ofvan omfördälda, af statskontoret gjorda förskott, på extra stat för år 1891 anvisa ett belopp i jemnt krontal af 350,621 kronor.

Genomförande af öfverintendentsembetets nya organisation.

9:o) Med anledning af Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning och i öfverensstämmelse med hvad förut egt rum hemställer utskottet,

att Riksdagen må, för genomförande af öfverintendentsembetets nya organisation, å extra stat för år 1891 anvisa ett belopp af 500 kronor.

Ang. anslag till genomförande af öfverintendentsembetets nya organisation.

[8.]

Uppförande af ny länsresidensbyggnad i Umeå.

10:o) Till uppförande af ny länsresidensbyggnad i Umeå har Kongl. Maj:t äskat ett extra anslag af 193,000 kronor, att utgå under två år, hvaraf för år 1891 skulle anvisas ena hälften eller 96,500 kronor.

I fråga om denna anslagsfordran har departementschefen till stats-

Bih. till Riksd. Prot. 1890. 4 Saml. 1 Afd. 6 Häft.

Ang. anslag till uppförande af ny länsresidensbyggnad i Umeå.
[9.]

rådsprotokollet erinrat, att vid den eldsvåda, som den 25 juni 1888 öfvergått större delen af Umeå stad, såväl landshöfdingebostället som landtstatshuset derstädes nedbrunnit. För beredande af provisorisk bostad åt landshöfdingen hade, jemlikt kongl. bref den 13 juli samma år, inköpts gården n:o 171 i nämnda stad för ett pris af 22,000 kronor. Redan dessförinnan hade länsstyrelsen för en tid af fyra år för 700 kronor årligen förhyrt en lägenhet, som ansetts någorlunda passande till embetslokal för nämnda styrelse, en åtgård, som jemlikt nyssnämnda kongl. bref vunnit Kongl. Maj:ts godkännande. För utvidgning af ifrågavarande tillfälliga embetslokal hade länsstyrelsen sedermera genom kongl. bref den 25 januari 1889 bemyndigats att för en tid af två år från och med den 1 sistlidne oktober mot en årlig hyra af 200 kronor förhyra ytterligare två rum i samma byggnad; och hade vidare enligt sistberörda kongl. bref till lokal åt provinslandtmäterikontoret tills vidare förhyrts en byggnad å den en half mil från staden belägna gården Hagalund, för hvilken byggnad erlades en årlig hyra af 100 kronor, hvarjemte i årlig hyresersättning åt den ene af länsstyrelsens vaktmästare tills vidare anvisats 150 kronor.

Sedan Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Vesterbottens län i skrifvelse den 24 juli 1888 anhållit, att Kongl. Maj:t måtte hos Riksdagen äska anslag för uppförande af nytt landshöfdingeresidens och ny embetslokal för länsstyrelsen, hade genom remiss den 3 augusti samma år öfverintendentsembetet anbefalts att i samråd med Kongl. Maj:ts bemälda befallningshafvande uppgöra ritning och kostnadsförslag till ny länsresidensbyggnad i Umeå.

Till åtlydnad af denna befallning hade öfverintendentsembetet med skrifvelse den 14 påföljande november öfverlemnat af kostnadsförslag åtföljda alternativa ritningar till nytt länsresidens, afseende alternativet n:o I *två* särskilda hufvudbyggnader, den ena för landshöfdingen och den andra för landstatsembetsverket, och alternativet n:o II *en* gemensam byggnad för båda till minskning af byggnads- och underhållskostnaderna. Enligt det förra alternativet hade kostnaden beräknats till 213,000 kronor och enligt det senare till 193,000 kronor.

I fråga om valet mellan de båda alternativen hade i ett öfver de upprättade förslagsritningarna till öfverintendentsembetet afgifvet yttrande Kongl. Maj:ts befallningshafvande af anförda skäl uttalat sig för alternativet n:o I.

I betraktande af de lägre byggnads- och underhållskostnader, som föranleddes af residensets förläggande i endast *en* hufvudbyggnad, och då byggnaden derigenom äfven kunde gifvas en mera ansenlig prägel,

hade öfverintendentsembetet deremot förklarat sig anse det af embetet öfverlemnade alternativförslaget N:o II vara att föredraga.

Att ett nytt länsresidens måste i Umeå uppföras i det nedbrunnas ställe, vore enligt departementschefens åsigt en gifven sak. För att emellertid vinna upplysning, huruvida genom förut omförmälda provisoriska anordningar kunde för länsstyrelsens behof af lokal under den närmaste tiden anses vara sörjdt på ett så pass tillfredsställande sätt, att med vidare åtgärder för det nya residensets uppförande kunde anstå ytterligare någon tid utöfver det år, som redan förflutit efter ritningarnas upprättande, hade departementschefen anmodat Kongl. Maj:ts befallningshafvande att meddela, huruvida den till embetslokal förhyrda lägenheten erbjöde tillräckligt utrymme för länsstyrelsens olika afdelningar och arkiv, huruvida betryggande kassahvalf förefunnes, samt huruvida tillfredsställande säkerhet mot eldfara kunnat beredas. Till svar härå hade Kongl. Maj:ts befallningshafvande meddelat,

att den jemlikt kongl. brefvet den 13 juli 1888 förhyrda lägenheten bestode af fyra vanliga boningsrum samt ett vindsrum, uti hvilken lokal plats bereddes, uti *det ena rummet*, som tillika begagnades såsom sessionsrum, för landshöfdingen och landssekreteraren; uti *det andra* för landskamreraren, länsbokhållaren, två ordinarie landskontorister och en extra ordinarie landskontorist, för ett kassaskåp, för hyllor för handarkivet och författningssamlingar samt för ett större skåp till förvarande af rent papper, kuverter och åtskilliga handlingar; i *det tredje* för länsnotarien, som tillika vore tillförordnad föredragande för afvittringsärenden, för två ordinarie landskanslister och tre extra landskanslister öfvensom för flera hyllor och ett skåp, hvilket sistnämnda upptoge en hel vägg; i *det fjerde* för räntmästaren och en extra ordinarie landskontorist samt för kassaskåp och tre stora skåp till förvarande af stämpladt papper; och uti *vindsrummet* för den ene kanslivaktmästaren;

att af de till utvidgning af embetslokalen jemlikt kongl. brefvet den 25 januari 1889 förhyrda rum det ena, ursprungligen ett kök, numera vore upplåtet till embetsrum åt landssekreteraren och det andra, ett vindsrum, vore afsedt till arbetsrum för tillfälliga biträden samt till förvarande af en del arkivhandlingar;

att provinslandtmäterikontoret vore inrymdt i en byggnad af trä, belägen, såsom redan blifvit nämnt, på en half mils afstånd ifrån staden; att icke något kassahvalf till förvarande af ränteriets kassabehållning och stämpelförråd funnes;

samt att icke någon tillfredsställande säkerhet mot eldfara i embetslokalen förefunnes, utan att tvärtom i det afseendet vore så klen bestäldt,

som förhållandet vanligen vore i hus af trä, helst å samma gård, hvarå den nu till embetslokal i sin helhet förhyrda byggnaden vore uppförd, funnes ett annat trähus med flera eldstäder och en bagarestuga, hvaruti husbehovsbakning emellanåt bedrefves, samt den förhyrda byggnaden vore belägen nära intill andra hus af trä.

Med afseende å hvad sålunda blifvit upplyst rörande utrymmet i och beskaffenheten i öfrigt af de provisoriska embetslokalerna ansåge departementschefen ytterligare uppskof med de i allt fall oundvikliga åtgärderna för uppförandet af nytt länsresidens vara förenadt med allt för stora olägenheter och hölle derfor före, att framställning i ämnet borde göras till innevarande Riksdag.

Beträffande frågan huruvida för ändamålet borde uppföras två särskilda byggnader, den ena afsedd till landshöfdingeresidens och den andra till landtstatshus, eller endast *en* byggnad, som i sig skulle inrymma såväl boställslägenhet för landshöfdingen som embetslokaler för länsstyrelsen, har departementschefen på sid. 55 i statsrådsprotokollet angifvit de skäl, på grund hvaraf han ansett sig böra förorda uppförandet af en gemensam byggnad för landshöfdingen och för landtstatsembetsverket.

Genom hvad till statsrådsprotokollet blifvit i ämnet meddeladt har utskottet ansett behovet af att en ny länsresidensbyggnad uppföres i Umeå vara till fullo ådagalagdt, men det af Kongl. Maj:t i fråga derom nu framställda förslaget har likväl icke syntts utskottet böra af Riksdagen oförändradt bifallas. Utskottet har nemligen funnit det belopp af 193,000 kronor, som Kongl. Maj:t för ändamålet äskat, vara allt för högt, särskildt i betraktande deraf, att det anslag, Riksdagen senast anvisat till uppförande af en ny länsresidensbyggnad — i Jönköping år 1883 — icke belöpte sig till mera än 160,000 kronor. En nedsättning i det nu äskade anslagsbeloppet har för öfrigt syntts utskottet böra ega rum, enär utskottet, som, vid anställd jemförelse mellan de för det föreslagna residenset i Umeå uppgjorda ritningar och dem, efter hvilka residenset i Jönköping uppbyggts, funnit det förra residenset vara afsedt att uppföras till något större dimensioner än det senare, ansett skäl icke förefinnas för byggande af ett större residens i Umeå än det senast förut i Jönköping anordnade. Då emellertid prisen å byggnadsmaterial under de senaste åren stigit samt en byggnad af ifrågavarande slag i alla händelser i följd af högre transportkostnader för vissa slag af material icke torde kunna i Umeå uppföras för samma kostnad som i Jönköping, har utskottet ansett kostnaden böra beräknas något högre för nu ifrågavarande byggnad och det erforderliga anslaget i följd deraf lämpligen kunna bestämmas till 170,000 kronor.

Utskottet får alltså hemställa,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må på det sätt af Riksdagen bifallas, att Riksdagen till bestridande af kostnaden för uppförande af ny länsresidensbyggnad i Umeå beviljar ett extra anslag af 170,000 kronor att utgå under två år och deraf anvisar ena hälften, eller 85,000 kronor, för år 1891.

Reparations- och förändringsåtgärder å vissa kronans hus i Stockholm.

11:o) Kongl. Maj:t har föreslagit, att Riksdagen måtte till *reparations- och förändringsåtgärder å vissa kronans hus i Stockholm* bevilja ett extra anslag af 147,350 kronor, att utgå under två år, hvaraf för år 1891 skulle anvisas 82,000 kronor.

Enligt hvad statsrådsprotokollet gifver vid handen, skulle af det sålunda äskade anslaget 132,350 kronor användas till bestridande af kostnader för reparations- och förändringsåtgärder *utvändigt* å följande hus med det för ett hvar af dessa hus här nedan utförda bolopp:

Kamnarrättens hus	kronor	6,250: ---
Marinförvaltningens hus	»	5,950: ---
Riksarkivets äldre hus	»	5,650: ---
Medicinalstyrelsens hus	»	4,900: ---
Gymnastiska centralinstitutets hus	»	7,000: ---
Tekniska högskolans hus	»	21,550: ---
Byggnaderna vid Beridarebanan	»	1,600: ---
Tekniska skolans hus	»	23,250: ---
Utrikesministerhotellet	»	8,750: ---
Landtmäterikontorets hus	»	2,900: ---
Carolinska medico-kirurgiska institutets äldre hus	»	19,000: ---
Allmänna garnisonssjukhuset	»	25,550: ---
Summa kronor		132,350: ---

Med återstående beloppet, 15,000 kronor, afses åter att bestrida kostnaden för inläggande af brandbotten och deraf föranledda arbeten i det åt generalstaben upplåtna hus å Riddarholmen.

Hvad först vidkommer Kongl. Maj:ts framställning, såvidt densamma

afser anvisande af medel till utvändiga reparationer å åtskilliga kronans hus i Stockholm, har departementschefen meddelat, det öfverintendents-embetet i skrifvelse af den 24 september nästlidet år anmält, att den andel af årliga anslaget, 200,000 kronor, till byggnader och reparationer vid kronans hus, som, utan åsidosättande af landsortshusen, lämpligen kunde tagas i anspråk för underhållet af husen i Stockholm — eller omkring 100,000 kronor årligen — visat sig hittills ej lemna tillgång till andra arbeten än de nödvändigaste *invändigt*, framkallade af förändringar inom embetsverken, ombyte af boställshafvare eller tidens kraf, hvadan också kostnaden för andra påsynade arbeten vid dessa hus, hvartill anslaget ej lemnat tillgång, uppgått till betydliga belopp, såsom nästlidet år till ej mindre än 96,276 kronor. På grund häraf och då behof af förbättringar å de ifrågavarande lokalerna kunde antagas äfven för framtiden vara att motse, hade öfverintendentsembetet anhållit om aflåtande af proposition till Riksdagen i fråga om anvisande af medel till förbättringar *utvändigt* af, bland annat, här ofvan omförmälda hus, dertill enligt af öfverintendents-embetet upprättadt kostnadsförslag erfordrades ett belopp af 132,350 kronor.

De nu ifrågavarande arbetena afsåge, enligt hvad öfverintendentsembetet anfört, jemte några taktäckningsåtgärder väsentligast husens försåtande i sådant skick, att de åtminstone ej framstode såsom i ögonen fallande vanprydliga i jmförelse med enskilda verks och personers angränsande egendomar.

För frågans närmare belysning hade öfverintendentsembetet vidare anmält, att taxeringsvärdet å kronans egendomar i Stockholm, hvilka borde underhållas för förutnämnda 100,000 kronor, utgjort vid 1883 års slut 10,659,000 kronor; att af nämnda 100,000 kronor tagits i anspråk i medeltal för 10 år omkring 27,000 kronor årligen dels för sådana byggnader som Riddarholmskyrkan, biblioteks- och nationalmuseibyggnaderna samt de Kongl. teaterhusen, dels ock för Carl XIII:s torg och de Kongl. statyerna, hvarefter återstått endast omkring 73,000 kronor för årliga underhållet af öfriga 23 egendomar, afsedda för embetsverk, undervisningsanstalter, sjukvård m. m., med tillsammans 1,890 salar, rum och förstugor, samt för uppvärmnings- och ventilationsapparater, källare, vindar, trappor, uthus, gårdar, planteringar, brandskåp o. s. v.; äfvensom att *förändringsåtgärder*, ej hänförliga till vanliga underhållsarbeten, kostat inom förevarande hus

under år 1888	kronor 33,350: —
samt år 1889	» 26,480: —
eller för båda åren	kronor 59,830: —

För egen del har departementschefen anført, att på grund af den erfarenhet, som vunnits vid den årliga pröfningen af generalförslaget öfver användningen af det ordinarie anslaget till byggnader och reparationer, svårligen kunde dragas i tvifvel, att icke den del af nämnda anslag, omkring 100,000 kronor, som årligen kunde användas till underhåll af kronans hus i Stockholm, vore otillräcklig för att hålla husen i fullgodt inre och yttre skick och tillika bekosta de förändringar i inredning, som tid efter annan påkallades för att byggnaderna skulle motsvara krafven på ändamålsenlig lokal för de institutioner och embetsverk, som i dem vore inrymda. Efter det departementschefen vidare redogjort för de skäl, som föranledt honom att oaktadt det ordinarie byggnadsanslagets otillräcklighet endast förorda framställning hos Riksdagen om ett extra anslag, har departementschefen förklarat, att han vore ense med öfverintendentsembetet om nödvändigheten att utföra de nu ifrågavarande arbetena. Dessa vore nemligen att hänföra till de nödortfästaste yttre underhållsåtgärder, hvilka staten, lika litet som hvarje annan husegare, i längden kunde åsidosätta, derest icke husen skulle lemnas att förfalla.

Beträffande derefter framställningen, såvidt den angår anvisande af medel för inläggande af brandbotten i generalstabens hus, har departementschefen till en början erinrat derom, att chefen för generalstaben redan i skrifvelse den 29 oktober 1886 anmält, att till följd af saknaden af brandbotten generalstabens hus löpte särdeles stor fara för eld, en fara desto mera att beakta, som ett för eldfara lätt utsatt industriellt etablissement vore beläget i generalstabshusets omedelbara närhet, i anledning hvaraf och då en eldsvåda i sistnämnda hus kunde vålla stora och oersättliga förluster i anseende dertill att dyrbara samlingar, såsom topografiska kartverket, krigsarkivets böcker, handskrifter och kartor, generalstabens bibliotek m. m., vore derstädes inrymda, chefen för generalstaben hemställt, att Kongl. Maj:t täcktes af tillgängliga medel anvisa det för ifrågavarande ändamål erforderliga belopp.

Efter det öfverintendentsembetet i anledning häraf i afgifvet utlåtande öfverlemnade kostnadsförslag, slutande å en summa af 19,000 kronor, hade Kongl. Maj:t i den under den 29 april 1887 till Riksdagen aflåtna propositionen angående statsverkets tillstånd och behof för ändamålet åskat berörda belopp. Det begärda anslaget hade likväl icke blifvit af Riksdagen beviljad.

I skrifvelse af den 19 sistlidne november hade emellertid — meddelar departementschefen vidare — chefen för generalstaben på hufvudsakligen enahanda grunder, som anförts i skrifvelsen den 29 oktober 1886, hemställt, att

Kongl. Maj:t måtte till förstärkande af öfre bjelklaget och inläggande af brandbotten i hufvudbyggnaden af generalstabens hus anvisa erforderligt belopp.

Öfverintendentsembetet, hvars utlåtande öfver berörda framställning infordrats, hade i anledning häraf — med anmälan, att åtskilliga mindre arbeten, hvilka vore upptagna i det kostnadsförslag, som embetet vid afgifvande af sitt utlåtande öfver chefens för generalstaben i ämnet förut gjorda hemställan upprättat, blifvit verkställda eller ock upptagits till utförande under innevarande år på bekostnad af det ordinarie anslaget till byggnader och reparationer — öfverlemnadt nytt förslag i ämnet med beskrifning, kostnadsförslag och planritning, hvaraf framginge, att kostnaden för den föreslagna brandbottens inläggning och bjelklagens förändring jemte åtskilliga i beskrifningen närmare angifna reparationsarbeten, som ansetts lämpligen böra verkställas i sammanhang med nyssnämnda arbeten, skulle komma att uppgå till 15,000 kronor; och hade embetet, med framhållande af behovet af förevarande brandbotten till skydd för generalstabens dyrbara arkiv, tillstyrkt, att för utförande af nu föreslagna arbeten, till hvilkas bekostande det hårdt anlitate anslaget till byggnader och reparationer icke lemnade tillgång, särskilda medel måtte beredas till nyssnämnda belopp, 15,000 kronor.

Beträffande ifrågavarande af chefen för generalstaben gjorda framställning har departementschefen med anledning af det skäl, som af Riksdagen år 1887 hufvudsakligen anförts för dess afslag å Kongl. Maj:ts då gjorda framställning i ämnet, eller att statsverket skulle betungas med öfver höfvan stora utgifter, derest brandbotten skulle inläggas i de många statens byggnader, som saknade sådant skydd mot eldfara, erinrat, att, om det ock i allmänhet för staten, som genom talrikheten af sina byggnader kunde anses vara sin egen försäkringsgifvare, lika litet vore skäl att för dessas tryggande mot eldfara vidtaga alltför dyrbara och omfattande åtgärder som att för dem erlægga brandförsäkringsafgifter, förhållandet likväl gestaltade sig olika i fråga om en viss kategori af byggnader, sådana nemligen, som inrymde staten tillhöriga samlingar, företrädesvis arkiv och bibliotek. Dessa byggnaders uppgift vore att bereda ett i möjligaste mån trygghadt förvaringsrum åt de till stor del oersättliga samlingar, de inneslöte, och denna uppgift kunde byggnaderna icke fylla, derest icke i främsta rummet vore sörjdt därför, att eldfara, så vidt görligt, vore förebyggd.

Då nu generalstabens hus icke endast utgjorde tjänstelokal för generalstaben, utan tillika inrymde krigsstyrelsens hela arkiv och bibliotek, hvilkas förstörande genom eldsolycka skulle, oafsedt förlusten i krigsvetenskapligt hänseende, kunna, under en kritisk tidpunkt och intill dess det förlorade materialet hunne ersättas, medföra verkliga vådor för landet,

syntes departementschefen intet tvifvel böra råda derom, att icke den ifrågavarande byggnaden vore att hänföra till dem, vid hvilka åtgärder till trygghet mot eldfara vore af alldeles särskildt behof påkallade. Den af Riksdagen uttalade farhåga, att beviljandet af anslag för ifrågavarande ändamål möjligen skulle kunna framdeles åberopas såsom stöd för liknande anspråk från andra håll, kunde därför enligt departementschefens åsigt i detta fall icke tillmätas afgörande vigt.

Hvad Kongl. Maj:ts förslag om anvisande af medel för reparationer utvändigt af vissa kronans hus i Stockholm angår, så delar utskottet visserligen departementschefens uppfattning om angelägenheten deraf, att för berörda byggnaders bestånd de nu föreslagna reparationsarbetena utföras, men håller likväl före, att en nedsättning bör ega rum i det för ändamålet äskade anslagsbeloppet, 132,350 kronor, då åtskilliga af de arbeten, för hvilka medel nu särskildt äskats, äro af den jämförelsevis obetydliga omfattning, att extra anslag dertill synes utskottet icke böra beviljas, utan tillgång till deras utförande kunna beredas från det reservationsanslag å 200,000 kronor till byggnader och reparationer, som står till Kongl. Maj:ts förfogande. Det nyss omnämnda beloppet, 132,350 kronor, synes utskottet därför lämpligen kunna nedsättas till 85,000 kronor, med hvilket belopp Kongl. Maj:t i allt fall torde blifva i tillfälle att låta utföra de mera betydande reparationsarbeten, som föreslagits.

Kongl. Maj:ts förslag om beredande af medel till bestridande af kostnaden för inläggande af brandbotten och deraf föranledda arbeten i det åt generalstaben upplåtna huset har ej gifvit anledning till någon utskottets erinran, hvadan utskottet funnit sig böra tillstyrka, att det därför afsedda belopp, 15,000 kronor, måtte af Riksdagen beviljas.

På grund af hvad utskottet sålunda anført, och då det af utskottet förordade anslagsbeloppet, sammanlagdt 100,000 kronor, lämpligen torde böra fördelas att utgå under två år, får utskottet hemställa,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må på det sätt af Riksdagen bifallas, att Riksdagen dels till reparations- och förändringsåtgärder utvändigt å vissa kronans hus i Stockholm, dels ock till bestridande af kostnaden för inläggande af brandbotten och deraf föranledda arbeten i det åt generalstaben upplåtna hus å Riddarholmen beviljar ett extra anslag af 100,000 kronor, att utgå under två år, och deraf för år 1891 anvisar ett belopp af 50,000 kronor.

Anläggning af telefonledningar.

Ang. anslag till
anläggning af
telefonled-
ningar.

[11.]

12:o) Kongl. Maj:t har föreslagit, att Riksdagen måtte af det år 1889 beviljade anslaget, 750,000 kronor, för anläggning af telefonledningar på extra stat för 1891 anvisa en femtedel med 150,000 kronor.

Beträffande hvad departementschefen i fråga om denna anslagsfordran anfört tillåter sig utskottet hänvisa till statsrådsprotokollet sid. 63—65; och då utskottet icke funnit anledning till någon erinran mot berörda anslagsfordran, får utskottet hos Riksdagen förorda bifall till densamma.

Enligt hvad statsrådsprotokollet gifver vid handen, har departementschefen emellertid, efter att hafva tillstyrkt Kongl. Maj:t att hos Riksdagen göra omförmälda framställning, yttrat följande:

»I sammanhang härmed tillåter jag mig erinra, att jag vid underdånig anmälan den 12 januari nästlidet år af frågan om beredande af anslag för anläggande af telefonledningar uttalade såsom min åsigt, att, derest staten genom anläggning af ett större delen af landet omfattande telefontät åtoge sig uppgiften att förmedla telefonsamfärdseln mellan landets olika delar, komme i vissa afseenden en begränsning, utöfver den redan nu stadgade, af enskilda personers eller bolags rätt att anlägga telefonledningar att varda af nöden; och anhöll jag att, sedan sig visat, om Riksdagen genom anvisande af nödiga medel satte staten i stånd att åtaga sig nyssberörda uppgift, få förelägga Eders Kongl. Maj:t förslag till författning i ämnet. Sedan genom Riksdagens bifall till Eders Kongl. Maj:ts förslag om anvisande för ändamålet af ett anslag å 750,000 kronor nyssnämnda förutsättning förverkligats, anmodade jag landshöfdingen m. m. C. A. Sjöcrona att afgifva förslag till de lagstiftningsåtgärder, som af nu antydda förhållanden påkallades. Till följd af nämnda uppdrag har landshöfdingen Sjöcrona till finansdepartementet inkommit med betänkande i ämnet, åtföljdt af förslag till förordning i fråga om anläggning och begagnande af enskilda telegraf-, telefon- och likartade elektriska ledningar; och har Eders Kongl. Maj:t genom nådig remiss den 1 nästlidne november öfver berörda betänkande och förslag infordrat telegrafstyrelsens underdåniga utlåtande, hvilket emellertid ännu icke inkommit.»

I anledning af det utaf departementschefen sålunda gjorda meddelandet anser sig utskottet böra uttala sin tillförsigt derom, att innan någon förordning uti det af departementschefen omförmälda ämnet af Kongl. Maj:t utfärdas, Riksdagen varder satt i tillfälle att deröfver yttra sig.

Utskottet hemställer,

att Riksdagen må af det år 1889 beviljade anslaget, 750,000 kronor, för anläggning af telefonledningar på extra stat för år 1891 anvisa en femtedel med 150,000 kronor.

Den lokala förvaltningen af statens jordbruksdomäner.

13:o) Med anledning af Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning och i öfverensstämmelse med hvad förut egt rum hemställer utskottet, Ang. anslag till den lokala förvaltningen af statens jordbruksdomäner.

att Riksdagen må anvisa på extra stat för år 1891 ett anslag af 45,000 kronor till *aflöning åt domänintendenter och uppehållande af domängöromälen hos länsstyrelserna.* [12 o. 13]

14:o) Vidare hemställer utskottet,

att Riksdagen, med bifall till Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning, må anvisa på extra stat för år 1891 ett förslagsanslag af 22,113 kronor till *reskostnader vid domämförvaltningen.*

Reglering af flottleder i Norrbottens län.

15:o) Kongl. Maj:t har föreslagit, att Riksdagen måtte för bestri- Ang. anslag till reglering af flottleder i Norrbottens län.
dande af kostnaderna för reglering af flottleder i Norrbottens län anvisa ett extra anslag för år 1891 å 100,000 kronor äfvensom medgifva, att de afgifter, som lades å flottningen, måtte för enahanda ändamål disponeras. [14]

I fråga om denna anslagsfordran har departementschefen meddelat, hurusom domänstyrelsen i skrifvelse den 16 nästlidne december anført, att de norrländska vattendragen, såsom erbjudande naturliga transportvägar till kusten för skogsprodukter från det inre landet, genom enskilde skogsegares eller sågverksbolags försorg till hufvudsaklig del väl redan blifvit för allmän flottning i laga ordning reglerade och med all sannolikhet kunde, hvad återstående ännu oreglerade vattendrag beträffade,

antagas komma att på enahanda sätt efter hand ordnas för flottning jemväl med afseende å virke från kronans skogar, för hvilka alltså särskilda åtgärder i detta afseende icke eller åtminstone endast undantagsvis påkallades.

Ett undantag härifrån utgjorde likväl Norrbottens län, hvarest reglering af virkesflottningen ej ännu sträckt sig längre än till hufvudfloderna eller vissa delar deraf, äfvensom till ett eller annat mindre vattendrag. Orsaken hertill vore att söka i den omständigheten att länets skogar i vida mindre omfattning än annanstädes disponerades af enskilde, utan till stor del vore i kronans ego.

Redan tidigt hade ock uppmärksamheten fästs på behovet af åtgärder från kronans sida för vattendragens flottbargörande härstädes. På grund af kongl. bref den 7 februari 1873 hade sålunda under detta och de närmast följande tre åren undersökningar utförts angående möjligheten af och kostnaderna för upprensning af de vattendrag, som berörde kronans skogar, och i enlighet med förslag, som upprättats vid dessa undersökningar, hade i sammanhang med upplåtelse af flerårig afverkningsrätt flera vattendrag flottbargjorts genom virkesköparens försorg derigenom, att skyldighet att inrätta flottled gjorts till vilkor för köpet, hvarvid köpeskillingen modifierats i förhållande till den beräknade rensningskostnaden. Detta förfaringssätt, ehuru i ringare omfattning, användes ock vid de årliga virkesförsäljningarna, hvarjemte vissa smärre förbättringar i flottlederna utfördes af virkesköpare utan ersättning, men med understöd af erforderligt byggnadsvirke.

Då emellertid den enskilde helt naturligen sökt göra sig väl betald för den åtagna skyldigheten genom ett lägre virkespris, och detta pris i många fall än mera nedtryckts, emedan det förlagskapital, som erfordrats för flottledens inrättande, utgjort för många ett hinder att uppträda som spekulanter, vore det uppenbart, att, om staten sjelf efter hand utförde dylika anläggningar, kostnaden därför i längden blefve mindre än den uppoffring, staten finge vidkännas derigenom att anläggningen af en flottled gjordes till vilkor vid utbudandet af flerårig afverkningsrätt. På grund häraf hade domänstyrelsen hemställt att å 1885 års reservationsanslag till kronoskogarnes förvaltning m. m. måtte under titel »till inrättande af flottleder i Norrbottens län» för en gång uppföras 23,000 kronor, hvilken hemställan efter proposition till Riksdagen äfven blifvit bifallen; och hade sedermera under derpå följande åren från nämnda reservationsanslag för samma ändamål utgått tillsammans 33,029 kronor. Såsom nämndt, vore dock endast ett fåtal vattendrag fullständigt reglerade.

Vattendragen inom lappmarkerna, der, enligt § 7 af gällande afvittringsstadga af den 30 maj 1873, kronan och andra virkessegare vid afvittringen förbehållits rätt till flottning i alla de vattendrag, der flottled funnes eller kunde upprentas, vore i regel att anse såsom allmänna flottleder, hvaremot i orter nedanför lappmarksgränsen, der afvittringen blifvit verkställd utan förbehåll af allmän flottning, sådana vattendrag, som till större eller mindre del berörde enskildes områden, endast i den ordning gällande förordningar föreskrefve kunde göras tillgängliga för allmän flottning. Men äfven i fråga om de först nämnda vattendragen, som vore att anse som redan befintliga allmänna flottleder, påkallades åtgärder för att under lagliga former få till stånd bestämmelser rörande flottledens underhåll och amortering, bildandet af flottningsförening m. m., hvarförutan det icke kunde anses vara sörjdt för beståndet af arbeten, som i flottleden redan utförts. Domänstyrelsen hade derföre under de närmast föregående åren, såväl för ordnandet af underhållet af redan helt och hållet eller delvis upprentade flottleder som ock för öppnandet af nya sådana, hos vederbörande länsstyrelse gjort anmälan om åtgärder med afseende å vissa kronans skogar berörande vattendrag i enlighet med §§ 1 och 7 af gällande flottningsstadga; och förelåge numera nämnda myndighets särskilda utslag angående reglering af trävarufloftning i två af dessa vattendrag, nemligen Nuortijaurbäcken och Svärdelfven i Arvidsjaursocken. Af nämnda handlingar framginge:

att skogstillgången å kronans områden vid det förra vattendraget beräknats till 180,000 och vid det senare till 925,000 nu mogna timmer (timmerstockar), medan från enskildes skogar ansetts *årligen* vara att påräkna vid det förra 2,000 och vid det senare 7,500 stockar, eller för en tid af tio år resp. 20,000 och 75,000 timmerstockar från enskildes skogar;

att i Nuortijaurbäcken genom skogsförvaltningens försorg utförts byggnader till ett beräknadt värde af 14,269 kronor samt att för flottningens fullständiga ordnande ytterligare erfordrades arbeten för 11,058 kronor, hvadan jemte synekostnaden, 724 kronor, hela kostnaden utgjorde 26,051 kronor;

att i Svärdelfven genom enskildes försorg utförts byggnader till uppskattadt värde af 6,494 kronor 40 öre samt att ytterligare arbeten erfordrades för 77,200 kronor, hvadan med tillägg af synekostnaden, hela kostnaden utgjorde 84,490 kronor; samt

att för ersättande af dessa kostnader komme att å hvarje flottad timmerenhet läggas en afgäld, beräknad i förhållande till virkesmängden efter tio års amortering med sex procent ränta å oguldet kapital.

Då det enligt domänstyrelsens mening af många anledningar vore med kronans fördel mest öfverensstämmande, att kronan egde fria händer vid förekommande virkesförsäljningar, hade domänstyrelsen ansett det vara fördelaktigast, att nämnda flottledsanläggningar utfördes genom statens försorg, för hvilket ändamål skulle erfordras särskildt anslag, hvilket såsom egentligen varande ett förlagskapital, som jemte sex procent ränta genom inflytande amorteringsafgälder å flottgodset efter hand återgäldades, likväl ej syntes böra sammanblandas med reservationsanslaget för kronoskogarnes förvaltning, utan förvaltas såsom en särskild förlagsfond för reglering af flottleder från kronans skogar i Norrbottens län. Enär emellertid enahanda åtgärder erfordrades äfven vid flera andra vattendrag, hade domänstyrelsen ansett ett under några år utgående anslag af högst 100,000 kronor om året för ändamålet vara erforderligt.

På grund af det anförda hade styrelsen hemställt, att ett anslag af 100,000 kronor för hvartera af åren 1890 och 1891 måtte anvisas såsom förlagsfond till bestridande af kostnader för reglering af flottleder från kronoskogar i Norrbottens län, hvilken fond syntes böra af statskontoret förvaltas; och hade domänstyrelsen anhållit om nådigt bemyndigande att till en början för de med reglering af förenämnda två vattendrag förenade kostnader få af nämnda fond i mån af behof hos statskontoret requirera och utbekomma 90,000 kronor.

För egen del har departementschefen i ämnet anført, att bland de åtgärder, som kunde vidtagas för fruktbargörande af det betydande, men genom ogynsamma kommunikationsförhållanden till stor del bundna kapital, staten egde uti sina ofantliga skogstillgångar i Norrbotten, intoges otvifvelaktigt främsta rummet af sådana, som afsåge att genom åvägabringande af flottleder möjliggöra det derförutan för afnämre oätkomliga verkets afsättning. Då det hittills i allmänhet för ändamålet använda förfaringsätt, att vid virkesförsäljningar skyldighet att inträtta flottled ålagts köparen såsom vilkor för köpet, icke kunnat undgå att väsentligt nedtrycka virkesprisen och minska konkurrensen vid försäljningarna, måste det i många fall ställa sig fördelaktigare för staten att sjelf utföra dessa anläggningar, för hvilka godtgörelse, beräknad att motsvara årlig amortering och ränta på det utlagda kapitalet, skulle beredas staten genom afgälder å det flottade timret. De medel, som för sådant ändamål anslöges, kunde, enligt departementschefens åsigt, svårligen erhålla en mera produktiv användning, och departementschefen kunde därför icke annat än skänka sitt lifliga förord till domänstyrelsens framställning om anvisande af särskilda medel för att sätta staten i tillfälle att i större utsträckning, än hittills varit möjligt, sjelf anlägga flottleder.

Hvad beträffade den form, hvarunder medel för ifrågavarande ändamål borde anvisas, vore departementschefen ense med domänstyrelsen derom, att ett blifvande anslag icke borde sammanblandas med reservationsanslaget för kronoskogarnes förvaltning, men kunde å andra sidan icke, åtminstone ej förr än en mera detaljerad utredning angående de arbeten, som i omförmälda hänseende skulle under de närmaste åren komma till utförande, blifvit åvägabragt, förorda bildandet, på det af domänstyrelsen föreslagna sätt, af en särskild förlagsfond för bestridande af kostnaderna för flottledsregleringarna. För ändamålet syntes departementschefen under närvarande förhållanden tillfyllest, att för bestridande af omförmälda kostnader å extra stat för år 1891 anvisades ett extra anslag till belopp af 100,000 kronor, dervid Kongl. Maj:t vore oförhindrad att, derest arbeten af ifrågavarande slag skulle anses böra utföras redan under innevarande år, låta statskontoret i mån af behof förskjuta de medel, som inom nyssnämnda belopp kunna erfordras.

Då Kongl. Maj:ts förevarande framställning ej gifvit anledning till någon utskottets erinran, får utskottet, som förutsätter, att, då kronan, för att skogsförsäljning må kunna med fördel ega rum, nödgas anlägga flottled, obestämda förbindelser icke komma att för statens räkning åtagas, hemställa,

att Riksdagen må för bestridande af kostnaderna för reglering af flottleder i Norrbottens län anvisa ett extra anslag för år 1891 å 100,000 kronor äfvensom medgifva, att de afgifter, som läggas å flottningen, må för enahanda ändamål disponeras.

Skogsodlingens befrämjande.

16:o) Med anledning af Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning och under åberopande af de skäl, som till stöd för samma framställning anförts till statsrådsprotokollet (sid. 71—72), får utskottet hemställa, *Ang. anslag till skogsodlingens befrämjande.* [15.]

att Riksdagen — i likhet med hvad för åren 1889 och 1890 egt rum — må för år 1891 för skogsodlingens befrämjande bevilja ett extra anslag af 25,000 kronor, att ställas till Kongl. Maj:ts förfogande för att i mån af tillgång tilldelas landsting eller hushållningssällskap, som understödja enskilde skogsodlare genom

tillhandahållande af skogsfrö och plantor till billigt pris eller beredande af kostnadsfritt biträde vid skogsodlingsarbeten, dock med vilkor, att statsbidrag icke må till något län utgå med högre belopp än hvad landsting och hushållningssällskap tillsammans eller endera af dem för ändamålet anslagit, ej heller till högre belopp än 2,000 kronor för hvarje landstingsområde.

Stockholm den 28 februari 1890.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.

Reservationer:

vid punkten 4:o) (ang. anslag till skogsväsendet):

af herrar *H. P. P. Tamm, E. Fränckel, C. O. Bergman, C. W. von Schulzenheim* och *A. G. Svedelius*, hvilka ansett, att utskottet bort hemställa om Riksdagens bifall till Kongl. Maj:ts framställning i ämnet;
af herrar *V. N. Ekenman* och *K. Bohnstedt*.

Herr *R. G. von Hedenberg* har begärt få antecknadt, att han icke deltagit i behandlingen af förenämnda punkt.

Likaledes har här skolat antecknas, att herrar friherre *B. A. Leijonhufvud, E. V. R. L. Königsfeldt* och *O. W. Odelberg* icke varit närvarande inom utskottet vid denna hufvudtitels behandling.

BILAGOR.

Bil.

Tabell öfver ordinarie anslagen under

1890 års riksstat anslår:								
Anvisning i kontant.	Indelning och dermed jmförlig anvisning, på förslag.					S u m m a.		
	Friheter och kyrkotonde.		Ersättningar.					
Kronor	ö.	Kronor	ö.	Kronor	ö.	Kronor	ö.	
17,000	—	—	—	—	—	17,000	—	Departementschefen
62,400	—	—	—	—	—	62,400	—	Departementets afdelning af Kongl. Maj:ts kansli
122,100	—	—	—	—	—	122,100	—	Kammarkollegium
100,800	—	—	—	—	—	100,800	—	Statskontoret
174,000	—	—	—	—	—	174,000	—	Stämpelomkostnader, <i>förslagsanslag</i>
140,000	—	—	—	—	—	140,000	—	Kostnader för allmänna bevillingens uttaxering, <i>för-</i>
20,300	—	—	—	—	—	20,300	—	Mynt- och kontrollverken
5,400	—	—	—	—	—	5,400	—	Omkostnader för kontrollverket, <i>förslagsanslag</i>
169,600	—	—	—	—	—	169,600	—	Kammarrätten
35,500	—	—	—	—	—	35,500	—	Öfverintendentsembetet
6,720,000	—	—	—	—	—	6,720,000	—	Postverket, <i>förslagsvis</i> beräknadt att utgå direkt af Ökas med
1,260,000	—	—	—	—	—	1,260,000	—	Telegrafverket, <i>reservationsanslag</i> , att af telegrafmedlen Ökas med
2,533,000	—	—	—	—	—	2,533,000	—	Tullverket, <i>förslagsanslag</i> , att af tullmedlen direkt Ökas med
1,900,000	—	—	—	—	—	1,900,000	—	Ersättning till städerna för mistad tolag, <i>förslagsanslag</i>
94,000	—	—	—	—	—	94,000	—	Domänstyrelsen
948,600	—	—	—	—	—	948,600	—	Skogsväsendet: <i>Bestämmt anslag:</i> För skogsstaten
								För statens skogsskolor
								<i>Förslagsanslag:</i> Till ålderstillägg åt skogsstaten
Trp:t	14,302,700	—	—	—	—	14,302,700	—	

Litt. A.

riksstatens Sjunde hufvudtitel.

		Förslag till blifvande riksstat:					
		Anvisning i kontant.		Indelning och dermed jemförlig anvisning, på förslag.		S u m m a.	
				Friheter och kyrkotonde.			
		Kronor	ö.	Kronor	ö.	Kronor	ö.
		17,000	—	—	—	17,000	—
		62,400	—	—	—	62,400	—
		122,100	—	—	—	122,100	—
		100,800	—	—	—	100,800	—
		174,000	—	—	—	174,000	—
<i>slagsanslag</i>		140,000	—	—	—	140,000	—
		20,300	—	—	—	20,300	—
		5,400	—	—	—	5,400	—
		169,600	—	—	—	169,600	—
		35,500	—	—	—	35,500	—
postmedlen.	Nuvarande belopp	6,720,000:	—	—	—	—	—
		332,000:	—	—	—	—	—
		7,052,000	—	—	—	7,052,000	—
direkt utgå.	Nuvarande belopp	1,260,000:	—	—	—	—	—
		90,000:	—	—	—	—	—
		1,350,000	—	—	—	1,350,000	—
utgå.	Nuvarande belopp	2,533,000:	—	—	—	—	—
		27,000:	—	—	—	—	—
		2,560,000	—	—	—	2,560,000	—
		1,900,000	—	—	—	1,900,000	—
		94,000	—	—	—	94,000	—
		447,208:	—	—	—	—	—
		24,500:	—	—	—	—	—
		471,708:	—	—	—	—	—
		60,000:	—	—	—	—	—
		Trp:t 531,708:	—	—	—	—	—
		13,803,100	—	—	—	13,803,100	—

1890 års riksstat anslår:

Anvisning i kontant.	Indelning och dermed jemförlig anvisning, på förslag.						S u m m a.	
	Friheter och kyrkotonde.		Ersättningar.					
	Kronor	ö.	Kronor	ö.	Kronor	ö.	Kronor	ö.
Trp:t 14,302,700	—	—	—	—	—	14,302,700	—	
12,000	—	—	—	—	—	12,000	—	
30,000	—	—	—	—	—	30,000	—	
200,000	—	—	—	—	—	200,000	—	
21,550	—	6	—	5,234	—	26,790	—	
15,000	—	—	—	—	—	15,000	—	
450,000	—	—	—	—	—	450,000	—	
12,000	—	—	—	—	—	12,000	—	
25,000	—	—	—	—	—	25,000	—	
45,000	—	—	—	—	—	45,000	—	
20,000	—	—	—	—	—	20,000	—	
400,000	—	—	—	—	—	400,000	—	
36,810	—	—	—	—	—	36,810	—	
35,000	—	—	—	—	—	35,000	—	
60,000	—	—	—	—	—	60,000	—	
Summa	15,665,060	—	6	—	5,234	15,670,300	—	

Reservationsanslag:

Till skogsinstitutet

» enskilda skogsundervisningen

» kronoskogarnes förvaltning och befrämjande af
belopp

Ökas med

Till belöningar för rofdjurs dödande, *förslagsanslag* ..

Lyshållning m. fl. utgifter för kronans publika hus i

Byggnader och reparationer, *reservationsanslag*

Städers friheter, *förslagsanslag*:

Det under denna anslagstitel upptagna anslag till

Observations- och uppbördsprocenter m. m., *förslags-*

Kontroll å tillverkningsavgifter, *förslagsanslag*

För kontrollen vid enskilda banker och kreditanstalter,

Restitutioner, *förslagsanslag*

Ålderstillägg, *förslagsanslag*

Rese- och traktamentspenningar, *förslagsanslag*

Postafgifter för tjänstebref och dylika försändelser,

Skrifmaterialier och expenser, ved m. m., *förslags-*

Extra utgifter, *reservationsanslag*

Kongl. operan

		Förslag till blifvande riksstat:					
		Anvisning i kontant.		Indelning och dermed jemförlig anvisning, på förslag.		S u m m a.	
				Friheter och kyrkotionde.			
		Kronor	ö.	Kronor	ö.	Kronor	ö.
	Trp:t 531,708: —	13,803,100	—	—	—	13,803,100	—
	21,300: —						
	8,600: —						
skogsväsendet i allmänhet. Nuvarande	386,992: —						
	15,000: —	401,992: —		431,892: —		963,600	
		963,600	—	—	—	963,600	—
		12,000	—	—	—	12,000	—
Stockholm, förslagsanslag		30,000	—	—	—	30,000	—
		200,000	—	—	—	200,000	—
»Ersättningar», 5,234 kronor, uteslutes		21,550	—	6	—	21,556	—
anslag		15,000	—	—	—	15,000	—
		450,000	—	—	—	450,000	—
förslagsanslag, högst		12,000	—	—	—	12,000	—
		25,000	—	—	—	25,000	—
		45,000	—	—	—	45,000	—
		20,000	—	—	—	20,000	—
förslagsanslag		400,000	—	—	—	400,000	—
anslag		36,810	—	—	—	36,810	—
		35,000	—	—	—	35,000	—
		60,000	—	—	—	60,000	—
	Summa	16,129,060	—	6	—	16,129,066	—

Bil. Litt. B.

**Tabell öfver extra ordinarie anslagen under riksstatens
Sjunde hufvudtitel.**

	Kronor	ö.
Finansdepartementet.		
Finansdepartementets afdelning af Kongl. Maj:ts kansli:		
Till arfvode för en byråassistent å finansdepartementets bankbyrå	4,000	—
Statskontoret:		
Ersättning för af statskontoret gjorda förskott	350,621	—
Öfverintendentsembetet:		
För genomförande af dess nya organisation	500:	—
» uppförande af ny länsresidensbyggnad i Umeå	85,000:	—
Till dels reparations- och förändringsåtgärder utvändigt å vissa kronans hus i Stockholm dels ock till bestridande af kostnaden för inläggande af brandbotten n. m. i det åt generalstaben upplåtna hus å Riddarholmen	50,000:	—
	135,500	—
Telegrafverket:		
För anläggning af telefonledningar	150,000	—
Domänstyrelsen:		
Till aflöning åt domänintendenter och uppehållande af domängörömlen hos länsstyrelserna	45,000:	—
» resekostnader vid domänförvaltningen, <i>förslagsanslag</i>	22,113:	—
	67,113	—
Diverse anslag:		
För reglering af flottleder i Norrbottens län	100,000:	—
» skogsodlingens befrämjande	25,000:	—
	125,000	—
Summa	832,234	—